

**Stop 3. Verdenskrig:
NATO's Krigsspil i Baltikum
kunne udløse en meget
virkelig 3. Verdenskrig –
Underskriv og cirkuler
appellen:
»Warszawa-topmødet forbereder
krig –
Tiden er inde til at forlade
NATO nu!«**

7. juni 2016 (Leder) – Hvis Obama får sin vilje, kan menneskeheden meget vel blive drevet ud over klippekanten i form af en fremprovokation af atomkrig fra USA's og NATO's side imod Rusland og Kina, advarede Lyndon LaRouche i dag. NATO-manøvrerne i stor skala, der begyndte i går i Polen og De baltiske Stater, og som involverer 31.000 tropper fra 24 lande i en 10 dage lang øvelse, der simulerer en angivelig russisk invasion af området, udgør i sig selv en umiddelbar, potentiel udløser af krig. Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, forklarede i går faren ligefremt, i bemærkninger, som hr. LaRouche vurderede i høj grad gik lige til sagens kerne:

»Det, vi i dag ser i De baltiske Stater, er rent faktisk ikke andet end forsøg på en magtudvikling, med den fjendtlige politik, som NATO har forfulgt i den seneste tid. Jeg ville ikke sige, at dette udgør en direkte trussel mod Rusland, men det skaber selvfølgelig alvorlige risici i takt med, at vi ser

en absolut ny, militær virkelighed danne sig langs vore grænser.«

Grushko uddybede, at NATO-advarsler om non-eksisterende russiske trusler kan materialisere sig til handlinger.

»(NATO's) politik lever i en surrealistisk virkelighed, og det farligste er, at det nu begynder at tage form af militær planlægning og militære forberedelser, der finder sted på territorier langs vore grænser.«

LaRouche understregede, at Rusland under præsident Putin vil træffe sine egne beslutninger på sin egen måde, som respons til disse forsøg. Hvis briterne, Obama og NATO ønsker krig, får de det, og det vil blive forfærdeligt: en atomar 3. Verdenskrig – det er, hvad vi taler om.

Der findes en strategi, som LaRouche længe har identificeret, til at overvinde denne »surrealistiske« politik for folkemord, som udgår fra Det britiske Imperium. Den nødvendiggør den omgående fjernelse af Obama fra Det Hvide Hus, både for at få hans finger væk fra atomknappen, så vel som også for fuldstændigt at vælte det skakbræt, som er det vanvittige præsidentvalg i USA, der i øjeblikket tilbyder amerikanere valget mellem cyanid og stryknin. Og det kræves også, at USA og Europa går med i det Ny win-win-paradigme, med økonomisk udvikling med videnskab som drivkraft, og som forfægtes af den kinesiske præsident Xi Jinping og af den russiske præsident Vladimir Putin, og som fortsætter med at gå aggressivt frem i hele Eurasien.

Det spørgsmål, der ligger for os, indfanges af titlen på en stor Schiller Institut-konference, som LaRouche-bevægelsen vil afholde i San Francisco den 8. juni:

»Vil USA gå med i Den Nye Silkevej? Et valg imellem global, videnskabelig udvikling, eller en atomar verdenskrig«.

Underskriv og cirkuler appellen:

**»Warszawa-topmødet forbereder krig
– Tiden er inde til at forlade NATO nu!«**

Foto: Enhver af disse konflikter ville kunne udløse en global atomkrig.

**Dump Obama nu – Verden er
parat
til at gå med i det Nye
Paradigme**

7. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lederskabet af verden er, med rette, blevet overtaget af det voksende samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og med andre eurasiske nationer, der entusiastisk går med i de nye udviklingsplaner, der er legemliggjort i programmet med 'Ét bælte, én vej'. London, Wall Street og Obama er alle desperate over dette ægte, igangværende paradigmeskifte.

I sin kommentar til dette skifte advarede Lyndon LaRouche om, at Obama er ved at blive afsløret som intet andet end en svindler og et falsum. Faren er, at et sådant falsum kan detonere på en farlig måde. Udfordringen består i fuldt ud at konsolidere skiftet over til udviklingsparadigmet, der ledes af Rusland/Kina/Indien, uden at fremkalde, at Obama og kompagni flipper voldeligt ud. Det betyder, understregede

LaRouche, at »Obama og kompagni må forkrøbles«, så de ikke er i stand til at leve deres desperation ud i handling.

Dette står mere og mere klart: Verden har ikke brug for Obamas, eller briternes, eller Wall Streets klovneshow. Det, der behøves, er en virkningsfuld, økonomisk organisering, der erstatter disse desperate svindlere og dræbere. Vi befinder os ved et punkt, hvor hele det britiske system er i færd med at gå ned, netop nu. Det er oprindelsen til krigsfares, og intet andet. »Dump disse elendige karle«, erklærede LaRouche. »Giv disse ledende, eurasiske nationer, sammen med de sydlige nationer, lederskabet, og støt dem i deres udviklingsplaner.«

Frem for alt andet, som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget i løbet af den seneste uge, så byg Kra-kanalen! Det ville markere en revolutionerende forandring for verden, der i enorm grad ville forøge handel og udvikling over hele Eurasien og ind i Afrika og videre endnu. Kra-kanalen ville skabe et fuldstændigt nyt billede af verden som helhed.

Flere og flere nationer er parate til at deltage i denne fremtid. Japan er nu i færd med at genoplive koordineringen med de andre hovednationer – Rusland, Indien, Kina – for eurasiske udvikling, at genoplive programmer, der tidligere blev legemliggjort i Mitsubishi Global Infrastructure Fund (GIF), der arbejdede for Kra-kanalen tilbage i 1980'erne. Kina er hen over de næste seks år parat til at investere \$3,5 billion i store infrastrukturprojekter, der rækker langt ud over det umiddelbare asiatiske Stillehavsområde, iflg. en nylig undersøgelse fra Asia Society. Japan har annonceret sin egen, \$110 milliard store investeringsplan for det asiatiske Stillehavsområde.

Den russiske præsident Putin kommer til Kina senere i denne måned for at indgå de sluttelige aftaler om 52 rapporterede fællesprojekter; og russisk-kinesiske forhandlinger skrider nu frem om den planlagte bygning af en 7000 km lang højhastighedsjernbaneforbindelse mellem Moskva og Beijing.

Indien er i færd med at udvide sine planer for handelskorridorer, der strækker sig fra Iran gennem Afghanistan, og med nyligt annoncerede planer om også at bygge en dybvandshavn i Bangladesh, tillige med Chabahar-havnen i Iran ved Oman-golfen. Indien og Kina støtter alle disse investeringer, der vil udvide hele det asiatiske Stillehavsområdes produktive evner, hvor Kina og Indien alene udgør en tredjedel af verdens befolkning.

Den tyske kansler Angela Merkel skal besøge Kina i næste uge. Den netop færdiggjorte Gotthard Tunnel gennem de Schweiziske Alper, verdens længste jernbanetunnel, åbnede officielt den 1. juni, og projektet, som det tog 17 år at færdiggøre, har udløst entusiasme over hele Europa. Denne entusiasme for store projekter må videreføres til, at ledende, europæiske nationer går med i fremtiden med 'Ét bælte, én vej'-programmet, på en langt mere seriøs måde. Det betyder at bryde med de britiske royale og med Obama.

Projekterne, der fremmes af Kina og Indien, vil samlet set accelerere udviklingen og legemliggøre ideen om det »win-win«-samarbejde, der er et varemærke for skiftet væk fra geopolitikkens imperiekrige og til ægte, menneskelig udvikling. Vi har ikke brug for krig. Faktisk ville endnu en storkrig betyde udslettelse. Det ved og forstår Putin, lige såvel som også Kina.

Titelfoto: Premierminister Narendra Modi med den kinesiske præsident Xi Jinping og førstedame Peng Liyuan, der fejrer deres nationers voksende samarbejde og løsning af tidligere konflikter. [flickr/narendramodiofficial]

I denne tid med særdeles alvorlig fare, opfylder kun en dialog mellem civilisationer de nødvendige krav

6. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters præstation ved den netop afsluttede Shangri-La Dialog om sikkerhed i det asiatiske Stillehavsområde gør det klart, at, med mindre præsident Obama fjernes fra embedet længe før januar 2017, står verden over for en umiddelbart forestående, global krig. Ikke alene promoverede Carter aktivt behovet for at skabe en NATO-lignende struktur i Asien, for at konfrontere Kina. Han har også gjort fremstød for lignende, endda mere umiddelbare trusler mod Rusland. Om nogle få uger, når Obama mødes med andre NATO-stats- og regeringschefer i Warszawa, vil NATO-bataljoner blive deployeret til De baltiske Stater og Polen. I Rumænien er der allerede installeret landbaserede Aegis BMD-systemer, og nogle mentalt sunde røster i Vesten har sat lighedstegn mellem alt dette og nazisternes opstillinger langs de sovjetiske grænser, før de lancerede Operation Barbarossa i 1940 under Anden Verdenskrig.

Parallellerne mellem nazismens og fascismens æra og nutiden går længere end til denne »snubletråds«-deployering, som NATO har planlagt. Stemningen af kulturel pessimisme og xenofobi, der har fejlet hen over hele Europa, i lyset af det økonomiske kollaps, Trojkaens program med ondsindet nedskæringspolitik, flygtningekrisen og truslen om gentagne, blinde terrorangreb, udgør i sig selv en alvorlig fare. Og stemningen i USA er ikke bedre.

Under en dialog med kolleger søndag understregede både Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche kraftigt behovet for at genoplive princippet om individuelt menneskeligt geni, og for at lancere en ægte dialog mellem civilisationer, hvor de store bidrag fra alle kulturer og civilisationer fremføres som lysende eksempler på, hvad menneskeheden kan præstere, når samfundet organiseres omkring princippet om menneskets kreative evne til at gøre opdagelser af nye, fysiske principper, man tidligere ikke havde nogen forestilling om. Billedet af den store rumforsker, dr. Krafft Ehrlicke, er til særlig inspiration i takt med, at USA står over for udfordringen med at genoplive rumprogrammet, der er blevet skambeskåret og stort set ødelagt af præsident Obamas antividenskabs-ideologi og -politik. Krafft Ehrlicke, en af genierne bag det forgangne NASA-program, opstillede menneskeheden »udenjordiske forpligtelse«, eller imperativ, som fortsat er menneskeheden primære, uopfyldte mission i det 21. århundrede.

Dette tema om menneskeligt geni blev uddybet af **Lyndon LaRouche i en hel time under 'Manhattan-Projekt Dialogen' den 5. juni (videoptagelse)**, som værende den eneste løsning for menneskeheden.

»Indse blot, at der findes mennesker, der har geni-egenskaber, og ikke tværer dem ud!«, sagde LaRouche. »De erkender geniet i sig selv, og de indser, at dette talent, der er kommet til dem, er noget, der er af en meget seriøs natur, til gavn for menneskeheden. Det er, når menneskeheden ser sig selv som et opdagende væsen, hvis arbejde er uundværligt for menneskeheden fremtid – det er dér, skønheden kommer.«

Som respons på Ashtons Carters konfrontation med Kina, krævede admiral Sun Jianguo, vicechef for Kinas Centrale Militærkommissions Afdeling for Generalstaben, en fundamentalt ny sikkerhedsarkitektur for det asiatiske Stillehavsområde, baseret på samarbejde, gensidig forståelse og dialog. Alt imens det står klart, at flertallet af nationerne i det

asiatiske Stillehavsområde afviser Obamas og Carters krigsprovokationer, som det reflekteres i det faktum, at admiral Sun havde 17 bilaterale forhandlinger på sidelinjen af Shangri-La, så kan faren for et faktisk krigsudbrud, det være sig enten direkte imod Kina eller imod Rusland, ikke undervurderes. Det tyske forsvarsministerium er, iflg. *Die Welt*, i færd med at udarbejde en ny regeringsrapport, der vil definere Rusland som truslen – og ikke længere en partner.

Det er ikke overraskende, at de russiske medier rapporterer om en **appel, der nu cirkulerer i både Europa og USA, om, at mentalt fornuftige nationer nu fuldstændigt må trække sig ud af NATO.**

Sputnik bemærkede, at den fremtrædende franske, »venstre-gaullistiske« præsidentkandidat, Jacques Cheminade, allerede har underskrevet appellen.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i går, »For at undgå Tredje Verdenskrig er det nødvendigt, at folk indser, at menneskeheden er én, og at alle kulturer har frembragt juveler«, der demonstrerer det potentiale for genialitet, der holder nøglen til menneskehedens fremtid i sin hånd. Lyndon LaRouche var endnu mere ligefrem: Med mindre, man organiserer samfundet omkring en forståelse af menneskelig kreativitet som den afgørende faktor, ved at fremlægge det for befolkningen, »er man ikke andet end en galning«.

Titelbillede: Grafisk fremstilling af Verdenslandbroen iflg. Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches vision.

Gammel vin på nye flasker? Del II, af Helga Zepp-LaRouche

Selve ideen om, at AfD skulle være opstået som en reaktion på euroens krise, flygtningekrisen eller "politisk islam", er fuldstændig fejlagtig. Den Konservative Revolution, den tradition, som det Nye Højre udtrykkeligt går ind for, og hvis tekster Götz Kubitscheks publikation Antaia udgiver, har eksisteret i en ubrudt fortsættelse, lige siden dens fremkomst som en reaktion imod "Ideerne fra 1789" – således i 225 år gennem manifestationer, der i heldigste fald kun tilsyneladende ændrede sig.

GDE Error: Requested URL is invalid

[Læs del I her](#)

27. maj 2016 – Horst Seehofers påstand om, at Angela Merkels fejlagtige immigrationspolitik forklarer den hastige vækst af *Alternative für Deutschland* (partiet Alternativ for Tyskland), er totalt simplificeret, og derfor forkert. Selvfølgelig var stigningen af antallet af flygtninge præcis det, som visse politikere ventede på, såsom "leder" af AfD, Björn Höcke, der opildnede befolkningens sociale ængstelse ved hjælp af demagogiske argumenter. Flygtninge har selvsagt ikke tidligere indbetalt bidrag til sundhedsforsikringsfonde eller den sociale sikkerhedspulje, sådan, som et af AfD's favoritmantraer lyder, for hvordan skulle de have kunnet det? Skulle de måske for nogen år siden have henvendt sig til den amerikanske eller britiske ambassade i deres land for at oprette en kredit som kompensation for den fremtidige ødelæggelse af deres hjem i geopolitisk motiverede krige?

Dette eksempel tydeliggør, at man kan tage en udtalelse, der, snævert anskuet, ikke i sig selv er falsk – nemlig den, at

"flygtningene aldrig har indbetalt noget til det sociale sikkerhedssystem" – og videreformidle en falsk information herigennem, falsk, fordi den reducerer en kompleks situation, såsom hvorfor, flygtningene i det hele taget blev flygtninge, ned til et meget snævert aspekt af situationen. Den første impuls bag fr. Merkels flygtningepolitik – da hun sagde, "Vi kan klare det!" – var korrekt og i overensstemmelse med Genève-flygtninge-konventionen. Dér, hvor hun til syvende og sidst gik forkert, var, at, alt imens, hun igen og igen sagde, at man måtte eliminere årsagerne til flygtningekrisen, så sagde hun aldrig, hvad disse årsager var.

Antiislamisk Pegida-demonstration den 12. januar, 2015, i Dresden, efter skudepisoden på bladet Charlie Hebdo i Paris.

For at gøre dette måtte man være opmærksom på den rolle, som Saudi-Arabien spillede i angrebene den 11. september, 2001, såvel som også de krige, der var baseret på løgne, og som USA førte i Sydvestasien som angivelige repressalier for disse angreb, samt også det "allierede" Saudi-Arabiens rolle i Tyrkiet, i finansieringen af diverse wahhabi-islamistiske organisationer, fra al-Qaeda til al-Nusra og ISIS, snarere end at forlade sig på disse to nationer for at dæmme op for flygtningestrømmen.

I lyset af det ramaskrig, der nu raser i USA over Saudi-Arabiens veldokumenterede støtterolle for terrororganisationer – man erindrer sig det amerikanske Senats enstemmige vedtagelse af Loven for Retfærdighed imod Terrorsponsorer (JASTA), og kampen for ophævelse af hemmeligstemplingen af de berømte, endnu hemmelige 28 sider fra Den fælles Kongresundersøgelsesrapport over 11. september – i lyset af dette er det sigende, at fr. Merkel fortsat er tavs omkring skandalen med saudiernes rolle. For, de faktiske "årsager til flygtningekrisen" ligger i hele dette begivenhedskompleks.

Den anden fejltagelse, som fr. Merkel begår, er at nægte, sammen med Rusland og Kina at fremlægge et funktionsdygtigt perspektiv for genopbygningen af de befriede områder – indledningsvis Syrien, og dernæst hele Sydvestasien – og som kun kan gennemføres inden for den større ramme af Den Nye Silkevej.

Ifølge FN findes der allerede 60 millioner flygtninge eller fordrevne mennesker i hele verden. Lederen af Det Verdensøkonomiske Forum, Klaus Schwab, sagde for nylig i Davos, at, i tilfælde af, at der finder et yderligere fald sted i prisen på råmaterialer, kunne en milliard mennesker fra de sydlige lande begive sig ud på rejsen mod nord. I tilfælde af, at et ukontrollabelt kollaps af det transatlantiske finanssystem finder sted – hvilket er en reel mulighed i betragtning af centralbankernes negative rentesatser, samt debatten om 'helikopter-penge' (ubegrænset pengetrykning, -red.), kunne dette tal stige endnu mere pga. den globale indvirkning heraf.

De europæiske forholdsregler, som fr. Merkel gik med til – nemlig at beskytte EU's ydre grænser gennem Frontex-organisationen og forhandlingen af en hestehandel med den tyrkiske præsident Erdogan – er derfor ikke alene totalt ude af stand til at fungere, men de nægter også flygtningene den beskyttelse, de har ret til iflg. international lov. Disse forholdsregler afslører, at de "europæiske værdier", som EU konstant reklamerer højlydt med, for længst er blevet forvandlet til barbarisme. Det er sådan, resten af verden ser det. Kendsgerningen er, at hele verden lægger mærke til og diskuterer EU's foragtelighed i dette spørgsmål.

For at understrege pointen: Den eneste måde, hvorpå vi kan afhjælpe den største, humane katastrofe, siden 2. Verdenskrig, er igennem en omfattende, økonomisk udvikling – en Ny Silkevejs-Marshallplan, om man vil – for hele Mellempøsten og Afrika, og som opbygger disse ødelagte lande, såvel som også de totalt underudviklede lande, og som giver de

mennesker, der lever dér, et perspektiv for en bedre fremtid. For at gøre det, må vi gøre en ende på konfrontationen med Rusland og Kina og samarbejde med Rusland, Kina, Iran, Egypten og mange andre lande om sådanne udviklingsperspektiver. Rammen hertil er allerede på plads med Kinas Nye Silkevej og tilbuddet om et win-win-samarbejde.

Det er netop dette unikke perspektiv for en løsning, som AfD udelukker, på grund af partiets mildt sagt chauvinistiske ideologi. Frem for alt gør partiets tilknytning til neoliberale, monetaristiske dogmer det totalt ude af stand til at søge løsninger, endsige finde dem.

Den konservative revolution

Selve ideen om, at AfD skulle være opstået som en reaktion på euroens krise, flygtningekrisen eller "politisk islam", er fuldstændig fejlagtig. Den Konservative Revolution, den tradition, som det Nye Højre udtrykkeligt går ind for, og hvis tekster Götz Kubitscheks publikation *Antaia* udgiver, har eksisteret i en ubrudt fortsættelse, lige siden dens fremkomst som en reaktion imod "Ideerne fra 1789" – således i 225 år gennem manifestationer, der i heldigste fald kun tilsyneladende ændrede sig.

Blandt de omfattende skrifter om dette emne finder vi Armin Mohlers let redigerede afhandling fra 1949, som første gang blev udgivet i bogform i 1950 med titlen, *Den konservative revolution*. Den udløste en storm af vrede på det tidspunkt, for den var, kun fire år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, et forsøg på at behandle fascistiske ideer kvasi-akademisk, som om de ikke direkte havde forårsaget katastrofale resultater for Tyskland og for verden. I sin bog forklarede Mohler, at den "Konservative Revolution" er et synonym for det, der almindeligvis kendes som fascisme.

Ifølge Mohler er de, der udtænker dette, små, intellektuelt livlige celler, højeksplosive sekter og løse kombinationer af

eliten, der forbliver i baggrunden. De udarbejder programmerne "oppefra", som dernæst præsenteres med simple ord til masserne, der ser sig selv som nogen, der har fået en rå skæbne. Mohler beskrev forholdet mellem de intellektuelle og det jævne folk på følgende måde:

"Den overordnede gruppe holder sine masser sammen gennem organisatorisk tilknytning til en doktrin, der er tilpasset den jævne mand og indskrænket til kun at omfatte slagord, og giver kun mulighed for en plads til mere overlegne hjerner i det omfang, de tager del i at tæmme masserne og begrænse disses mentale evner til det esoteriske område. Men flertallet af dem, der besidder et intellekt over det gennemsnitlige, samles i små cirkler, der skaber genklang i form af en konstant, mental spænding, mener, at de selv er de eneste, der besidder den ægte viden og anklager den store gruppe for *realpolitik*, for at forråde 'ideen'".

(Kursivering tilføjet)[1]

Mange ledende medlemmer af AfD ser Instituttet for Statspolitik (*Institut für Staatspolitik*), det Nye Højres tænketank, som Götz Kubitschek og Karlheinz Weissmann stiftede i 2000, som en form for sted, der "skaber genklang i form af en konstant, mental spænding". Opføringskurser afholdes her med jævne mellemrum og er blevet taget af 5000 mennesker. Björn Höcke refererer til dette institut som sin "spirituelle manna".

En opdateret nationalsocialisme

Frankfurter Allgemeine Zeitung citerede en e-mail, som Bernd Lucke, der for nylig blev smidt ud af AfD, skrev til partiets eksekutive komite på det tidspunkt, hvor Kubitschek og hans hustru, Ellen Kositzka, søgte at blive optaget som medlemmer. Kubitschek var dukket op ved Pegida- og Legida-begivenheder[2] iført en sort skjorte og brun jakke, skrev han. "Enhver, der ikke ser en henvisning til de fascistiske bevægelser i Europa

i 1920'erne og 1930'erne, er et fjols." På det tidspunkt blev de begge nægtet medlemskab. I dag er Lucke ude, og Kubitschek anses af mange AfD-medlemmer som det intellektuelle lederskab.

I slutningen af sidste år gav Höcke et slående foredrag på instituttet, hvor han med forbløffende oprigtighed fremlagde den radikale, biologiske determinisme, der er typisk for det Nye Højre. Han sagde, at fr. Merkels vanvittige asylpolitik havde igangsat en "selvforstærkende malstrøm", og at vi måtte forsvare os imod asylansøgere, fordi Afrika producerer "et befolkningsoverskud" på 30 millioner mennesker om året. Der må sættes grænser ved at nægte asyl således, at Afrika kan opnå en miljømæssig bæredygtig rate af befolkningstilvækst.

Ifølge Höcke er problemet, at Afrika og Europa har to forskellige strategier for reproduktion. Afrika har den livsbekræftende form for reproduktion, som der refereres til med et "lille r", mens Europa har en negativ strategi for elementær befolkningserstatning, som der refereres til med et "stort K". De har derfor to totalt forskellige strategier for reproduktion, der nu støder sammen over den optimale brug af *Lebensraum*. (Levesteder)

Enoghalvfjerds år efter afslutningen af det nationalsocialistiske herredømme er det utænkeligt, at nogen skulle vove at påkalde en bestemt befolkningsgruppes "overskudsbefolkning" og *Lebensraum*. Og at underkaste folks demografiske udvikling til "miljømæssigt bæredygtige" niveauer, er nøjagtig den samme, inhumane holdning, der karakteriserer den grønne bevægelses miljøfascisme.

Höcke lånte tilsyneladende termerne "lille r" og "store K" fra de amerikanske miljøforkæmpere Robert MacArthur og Edward O. Wilson og deres teorier om koloniseringen af levesteder.[3] Den tankegang, der her kommer frem, er værre end racisme; den nægter en stor del af den menneskelige race sin faktiske menneskelighed, den egenskab, der adskiller menneskelige væsner som en skabende art fra alle andre livsformer, i

betragtning af deres evne til at udøve skabende fornuft.

Tyske borgere, der er bekymret for vort samfunds udhuling, for vort lands sikkerhed, deres egen personlige fremtid og meget andet, bør under ingen omstændigheder begå den fejl at falde for "doktrinen reduceret til slagord". For skjult bag disse sætninger findes der et billede af mennesket, der er uforeneligt med europæiske eller tyske værdier (for så vidt som man forstår disse som omfattende humanismen hos Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), Gottfried Wilhelm Leibniz, Felix Mendelssohn, Friedrich Schiller og Albert Einstein), men som i stedet er i overensstemmelse med den racisme, der engang kastede vort land ud i katastrofen.

Fortsættelse følger.

[1] Se "The Historical Roots of Green Fascism" (Den grønne fascismes historiske rødder), af Helga Zepp-LaRouche, en artikel i to dele i *EIR*, 13. og 20. april 2007: http://www.larouchepub.com/eiw/public/2007/eirv34n15-20070413/28-34_715_green.pdf og http://www.larouchepub.com/eiw/public/2007/eirv34n16-20070420/29-38_716_helga.pdf

[2] Pegida (Patriotiske Europæere imod Islamisering af Vesten) og Legida (Leipzig-europæere imod Islamisering af Vesten) er antimuslimske bevægelser, der har afholdt massedemonstrationer, især i det østlige Tyskland, imod immigration fra Sydvestasien.

[3] Miljøforkæmperne Robert H. MacArthur og Edward O. Wilson udviklede en teori om økosystemets stabilitet i 1950'erne, hvor de modstillede to former for fremgangsmåder, som befolkninger kunne tage for deres overlevelse. "K"-strategien vedtoges af nationer, der ansås at have opnået, eller være tæt

på, deres "bæreevne", som ansås at være den maksimale befolkning, som kan bæres af et givent miljø; "r"-strategien karakteriserer nationer, der søger at forøge deres befolkning i henhold til deres biotiske potentiale. MacArthur døde i 1972, men Wilson er fortsat en yderst indflydelsesrig, akademisk fortaler for "sociobiologi", et felt, der understreger den menneskelige adfærds genetiske determinisme (såvel som også myrers ditto, idet myrer er den art, der har udgjort objektet for hans akademiske undersøgelser), og han foreslår en politik, der er baseret på disse angivelige genetiske forskelle.

Foto: PEGIDA- demonstration i Dresden, Tyskland, 12. januar 2015, efter terrorangrebet mod det franske, satiriske blad "Charlie Hebdo" 7. januar 2015.

Hvad er videnskab?

2. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Mennesket skriver historie lige for øjnene af os i dag, fra dag til dag og endda fra time til time i takt med, at alle de forskellige, gensidige forbindelser mellem Rusland, Kina og Indien bliver stadigt tættere og stadigt mere talrige, og som trækker 70 eller flere nationer tættere sammen, hvilket faktisk omfatter godt og vel halvdelen af menneskeheden – som **Helga Zepp-LaRouche sagde i sit interview med TASS den 31. maj.**

Det er som en ring af sammenkædede magneter, der trækker hinanden ind i en stadigt tættere kæde. Tænk på den **genoplivede interesse for Kra-kanalen**, der forbinder Det sydkinesiske Hav med Det indiske Ocean (via Den thailandske Golf og området omkring Andamanerne i Den bengalske Bugt).

I sin nuværende inkarnation er dette et projekt fra Lyndon

LaRouche og Japan. Det vil forbinde Indien med Sydøstasien og Kina; det vil revolutionere disse farvande; Lyndon LaRouche har sagt, at det vil blive en af de største revolutioner i moderne historie.

Den 31. maj sagde den kinesiske premierminister Li Keqiang til asiatiske redaktører, at

"Hvis Kina og Indien arbejder sammen og smeder synenergi, vil det kaste nytte af sig ikke alene for det kinesiske og indiske folk, men også til Asien og videre endnu."

Med henvisning til Indiens nylige annoncering af en aftale om en handelskorridor med Iran og Afghanistan, via Irans Chabaharhavn, sagde Li, at Kina "hilser den velkommen".

Indien og Kina samarbejder for første gang omkring Tibet, hvor Kina tidligere har været særligt ømfindtlige mht. Indien i betragtning af Dalai Lamas tilstedeværelse i Indien, samt det derværende betragtelige, tibetanske samfund.

Ligeledes den 31. maj talte den forhenværende kinesiske ambassadør til Rusland, Li Fenglin, ved en todages konference i Moskva om de kinesisk-russiske relationer. Han sagde her, at den bilaterale relation stod på sit højeste i 400 år, men at Kina ønsker, at Rusland skal have større tiltro til den.

"Det er min fornemmelse, at Putin og Xi har en begrebsmæssig forståelse af, hvordan vi bør samarbejde, men at der er forståelsesproblemer på mellemliderniveau",

sagde ambassadør Li, der talte perfekt og idiomatisk russisk.

"Det gør ingen ting, at vi har forskellige fremgangsmåder. Det er helt normalt for sådanne store og forskellige lande at have forskellige fremgangsmåder. Det væsentlige er, at disse ikke fører til modsigelser."

Alt dette minder os om, hvorfor (den amerikanske) LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra Houston, Texas, så viseligt valgte

afdøde tysk-amerikanske rumpionér, Krafft Ehrlicke, som den personlighed, der skulle være omdrejningspunkt for hendes kamp for at genoplive USA's rumprogram.

Krafft Ehrlickes fremgangsmåde er, i lighed med Lyndon LaRouches, ikke den mindste smule 'praktisk' (dvs. begrænset af, hvad der 'tilsyneladende' kun er muligt), men alligevel viser sig at være ekstremt virksom, som det er blevet demonstreret, så det er hævet over enhver tvivl. **Krafft Ehrlicke** var en af de ledere inden for udforskning af rummet, som også tidligere Konstantin Tsiolkovskij og Hermann Oberth var det, hvis mod og intellekt bragte mennesket til nye verdener, som endda overgik det, som Christoffer Columbus gjorde.

Krafft Ehrlicke var en forsker; men hans forskning udgør ægte videnskab, og ikke den afskyelige, matematiske erstatning for videnskab, der i dag undervises på vore skoler, og som repræsenteres af Obamas degenererede forsvarsminister, Ashton Carter. Ashton Carters falske version af videnskab gav os F-35-flyet, til sandsynligvis \$200 mio. dollar stykket, og som ikke virker, og aldrig kommer til at virke.

Krafft Ehrlicke forudså derimod, blandt mange andre dristige, videnskabelige præstationer, med præcision Apollo 13-missionen i 1970 i en artikel, skrevet i 1948. Typisk for ham stod der i hans artikel fra 1948, at han havde skrevet den i 2400 med et tilbageblik over de seneste 350 år, til den første, bemandede Marsmission i 2050, med navnet "Ekspedition Ares". Terence Norton, lederen af denne mission, havde været nødsaget til at svare på den indvending, at de i 2050 til rådighed stående teknologiers begrænsninger – her hovedsageligt det forhold, at der kun var kemisk propulsion til rådighed for rumrejser – forøgede sandsynligheden af en "afvigelse fra den normale plan", og hermed også missionens fiasko, og endda missionsmandskabets død. Hvad var så hans svar? Var det at annullere missionen? I sin rapport til "Rumfartsstyrelsen" skrev han:

"Når man betragter problemet fra et hvilket som helst standpunkt, rejser spørgsmålet sig: På hvilken måde kunne man imødegå udfordringen med afvigelse fra den normale plan, ved hjælp af de til rådighed stående ressourcer? Tilbyder en sådan ikke særlig sandsynlig situation ikke chancer for at vinde for sig, de storslåede resultater af menneskelig dristighed; eller, betyder en manglende evne til at kunne overkomme denne situation den visse død, et sted ude i rummet, for alle ombordværende?"

"En undersøgelse af de følgende sider vil vise, at den tekniske gruppe har øget sikkerhedsfaktoren til et tal, der er langt større end det tal, der ansås for at være maksimum, da projektet blev startet op. Resten kan overlades til gruppens karakter og åndrigheid. Det må åbenhjertigt indrømmes, at mulige farer, som ikke kan forudses, findes, men gruppen er fast overbevist om, at mod, ressourcefuldhed og opnåede præstationer hos de mennesker, der er blevet udvalgt til at foretage rejsen, med succes vil imødegå rumrejsens udfordringer."

En anden faktor var virkelighedstro, grundig og omfattende træning, træning og atter træning – meget af den i selve rummet. Bemærk, at meget af den tekniske gentagelse, der var indbygget i "Ekspedition Ares", var identisk med den, der var at finde i Apollomissionerne: nemlig, en ophobning af forskellige moduler, der kunne overleve uafhængigt af hinanden, hvor hver af dem var skræddersyet til et specifikt formål, men samtidig til generelle formål.

Og, ligesom med Apollo 13, forekom der et uheld med "Ekspedition Ares" og en "afvigelse fra den normale plan". Ligesom Apollo 13 måtte missionen opgives, men ligesom med Apollo 13 blev hele besætningen reddet og kom tilbage til Jorden.

Kesha Rogers ved sandelig, hvad hun taler om.

USA og Europa har mere brug for samarbejde om Den Nye Silkevej end Asien har – Interview med Helga Zepp- LaRouche

Onsdag, 1. juni 2016 – Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, der i Kina har fået tilnavnet "Silkevejsladyen", og som, sammen med Lyndon LaRouche, er den fremmeste promotor af denne politik i Europa, blev interviewet af TASS den 31. maj 2016 om at træffe valget mellem enten en ny, global krig, eller økonomisk udvikling og samarbejde.

TASS: Hvordan vurderer De det aktuelle, internationale samarbejde?

Helga Zepp-LaRouche: Der er to radikalt modsatrettede bevægelser på planeten netop nu. På den ene side mødes kombinationen af præsident Putins meget succesrige militære

flanker, såsom hans intervention i Syrien, der skabte potentialet for fred, og så hans forskellige diplomatiske interventioner i Asien, parallelt med Kinas initiativer for Den Nye Silkevej.

Disse indsatser repræsenterer allerede et win-win-perspektiv for flere end 70 lande.

På den anden side finder der en ekstremt farlig konfrontation sted fra USA's, Storbritanniens, EU's og NATO's side imod Rusland og Kina, der har bragt verden ind i multiple kriser, der er farligere end på højden af den Kolde Krig.

TASS: På hvilke områder er dette mere aktivt, og hvor er det ikke?

Zepp-LaRouche: Med hensyn til Syrien, så er samarbejdet mellem [den russiske] udenrigsminister Lavrov og [den amerikanske] udenrigsminister Kerry, såvel som også Genève-samarbejdet mellem Rusland og USA, meget positivt. Men så længe USA imidlertid ikke opgiver sin politik for 'regimeskift', er situationen fortsat farlig. Præsident Putin har vist sig at være en fremragende strateg.

Dette giver tiltro til, at det ikke vil lykkes krigshøgene i NATO at lokke Rusland ind i en fælde og give NATO et påskud til et lancere et førsteangreb.

TASS: Omkring hvilke spørgsmål må vi optrappe samarbejdet mellem Vesten og Rusland, og hvorfor?

Zepp-LaRouche: Kendsgerningen er den, at hele den transatlantiske sektor er bankerot og tæt på at eksplodere på en større måde end i 2008. Den japanske premierminister Abe understregede, efter et meget vigtigt besøg i Rusland, klart dette ved det nyligt afsluttede G7-møde, men blev afvist af præsident Obama, der hævdede, at "den økonomiske genrejsning går fremad", hvilket er absurd i lyset af centralbankernes negative rentesatser og debatten omkring "helikopter-penge"

(ubegrænset pengetrykning, -red.).

Vesten har derfor mere end Asien brug for den form for økonomisk samarbejde, som samarbejdet om Ét bælte, én vej/den Eurasiske Økonomiske Union byder på, og som integrerer Eurasien fra Vladivostok til Lissabon, men som også inviterer USA til at deltage i dette perspektiv. Vi kan kun undgå en katastrofe, hvis det lykkes os at overvinde geopolitik og nå frem til et nyt paradigme, baseret på et partnerskab for global udvikling og menneskehedens fælles mål.

TASS: Hvorfor forhindrer Vesten i den grad samarbejde med Rusland, på trods af den åbenlyse terrortrussel, cyberkriminalitet og andre internationale udfordringer?

Zepp-LaRouche: Næsten alle betydningsfulde konflikter stammer fra det anglo-amerikanske imperiums indsats for at bevare en unipolær verden, på et tidspunkt, hvor denne verden de facto allerede er ophørt med at eksistere. Flere og flere kræfter i verden indser, at de må træffe eksistentielle beslutninger, og at deres nationers interesser er meget bedre tjent med at standse sanktionerne og konfrontationen imod Rusland og Kina.

Den kendsgerning, at Rusland og Kina har skabt et meget stærkt, strategisk partnerskab, med Indien som en tredje partner, har flyttet den strategiske balance i verden. Flere og flere lande ser det som langt mere gavnligt at samarbejde om fælles udvikling end at befinde sig under åget af en militær konfrontation. Vi befinder os på et punkt i historien, hvor der må vælges, og det, der tæller, er lederskab af den art, som vi har set komme fra præsident Putin.

INTERNATIONAL APPEL

Warszawa-topmødet forbereder krig – Tiden er inde til at forlade NATO nu!

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Download (PDF, Unknown)

30. maj 2016: Følgende appel cirkuleres internationalt, inklusive på den internationale LaRouche-bevægelses websider:

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Dette er en alvorstung time. En ny missilkrise er under opbygning, som et spejlbillede af den, der i 1962 førte til, at Sovjetunionen deployerede atomspræghoveder på Cuba, på USA's dørtærskel. I dag er situationen omvendt. Dengang bekæmpede NATO Warszawa-pagten; i dag organiserer NATO et topmøde i Warszawa!

Vi, der underskriver dette, observerer, at NATO gennemfører en provokerende "inddæmningspolitik", som følger: (se pdf)

“Vi kommer med fred, for hele menneskeheden”

Det var mindeplade, som de første astronauter bragte til månen for næsten 50 år siden: “Vi kommer med fred, for hele menneskeheden.” Ikke blot astronauterne, men hele den amerikanske nation og millioner af andre mennesker rundt om på jorden fik ændret deres tankegang om menneskehedens fremtid af disse rejser, som de foretog, tilrettelagde og bevidnede.

”For første gang besluttede mennesker sig bevidst for at lære at leve og agere i omgivelser, der er komplet anderledes end dem, fra hvilke vi har udviklet os,” som en astronaut sagde det.

Men næsten fra den ene dag til den anden trak de smukke skibe, der cirklede om månen, sig tilbage; fjernere rumrejser blev glemt. Landet kastede sig ud i krige – modelleret efter britiske og franske kolonikrige –, som er fortsat siden da, og som USA ultimativt har tabt. Under præsidenter G.W. Bush og Obama, har de spredt katastrofer af krig og terrorisme tværs over Mellemøsten, Nordafrika og Europa.

Skønt der blev udpeget ubemandede rummissioner for opdagelser og opdagelsesrejsende, var amerikanerne overbevist om at være ”praktiske” og at glemme at gennemleve opdagelser, som de ofte havde gjort før.

Andre nationer, Kina og Indien i særdeleshed, planlægger nu at tage de store opdagelsesskridt i rummet, planlægger Mars-missioner, programsætter de første landinger på den storslåede platform for opdagelser af galaksen – Månens bagside.

På samme tid har de asiatiske magter sammen med Rusland planlagt og påbegyndt udfordrende projekter for ny infrastruktur, store øst-vest og nord-syd eurasiske landbroer med højhastighedstog, nye byer, energi, selv magnetstogsforbindelser.

Når de griber ind for at bringe krige til afslutning, så de kan påbegynde genopbygning og ny udvikling, så mener de det.

Præsident Obama, der prøver at sammenstykke militæralliancer, handelskrige, NATO-krigstrusler og konfrontationer for at stande de russiske og kinesiske ledere fra disse udviklinger – organiserer faktisk en "liga af tabere." Truslen om global krig fra hans forsøg på at intimidere Rusland og Kina er alvorlige; men han er en taber, der truer virkelige ledere som Putin og Xi.

Glem hvad der er "praktisk muligt": Selv i bekæmpelse af terrorisme, er opdagelser hvad der behøves for at vinde sejre, opdagelser, som i at eksponere de saudisk/britiske hænder, der kontrollerede masse mordene d. 11. september, og pludseligt dermed se kilden til de seneste 15 års katastrofale krige.

Så meget desto mere i at genoplive det storartede amerikanske rumprogram. I samarbejde med de nylige dynamiske rum-magter vil det blive en ny kilde til at leve gennem opdagelser – der faktisk er menneskelige, som nationen lærte det for 50 år siden.

Rusland, Japan og ASEAN åbner for langtrækkende

perspektiver i Østasien

Præsident Putin benyttede Rusland-ASEAN-topmødet og et møde med den japanske premierminister Abe i Sotji til langtrækkende aftaler

I Asien er et faseskift af enorme dimensioner i gang. Dette viste sig blandt andet under topmødet mellem Rusland og ASEAN, der fandt sted i det russiske Sotji den 19. og 20. maj. Mødet fandt sted under mottoet "På vej mod et strategisk partnerskab i almenvellets interesse". (ASEAN-landene er Brunei, Indonesien, Cambodja, Laos, Malaysia, Myanmar, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam, med i alt over 600 millioner mennesker.) Præsident Putin erklærede, at dette topmøde var den største internationale begivenhed i Rusland i hele 2016.

De fleste statsoverhoveder fra de ti ASEAN-lande deltog personligt i topmødet, og Putin havde bilaterale møder med dem alle i løbet af en uge. Derved er samtalerne hjertelige og fortrolige atmosfære lige så vigtig som de konkrete resultater, heriblandt investeringsaftaler, tættere handelsforbindelser og i flere tilfælde også forsvarssamarbejde.

Også præsidenten for den asiatiske infrastrukturs-investeringsbank (AIIB), kineseren Jin Liqun, tog del i topmødet. Han forhandlede i Sotji om finansieringen af 16 projekter i Det russiske Fjernøsten til et beløb af 8 milliarder dollars.

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede denne nye udvikling med begejstring: "Dette er en sag af meget stor betydning!"

Udvikling af Det russiske Fjernøsten

I tilslutning hertil bekendtgjorde den russiske minister for udvikling af Fjernøsten, Alexander Galusjka, at Rusland har forelagt 16 projekter i Fjernøsten for AIIB. Nyhedsbureauet TASS citerede ham: "Vi forelagde projekterne for udvikling af

de internationale samfærdselskorridorer Primorje-1 og Primorje-2, som projekter af interesse for AIIB. Vi har desuden informeret vore partnere i banken om vigtige udviklingsområder og om Vladivostok som frihavn og indbudt AIIB til hurtigt at deltage i udbygningen af Nordøstpassagen." Korridorerne Primorje-1 (Harbin-Vladivostok-Natjodka) og Primorje-2 (Hunchun-Kraskino-Zarubino) ligger i det russisk-kinesiske-nordkoreanske grænseområde ved Det japanske Hav).

AIIB-præsident Jin erklærede efter mødet: "AIIB agter at fremme investeringerne i infrastruktur og i massetransportlinjer på den kæmpestore eurasiske landmasse, fordi vi tror, at regionens økonomiske potentiale forbedres, når vi forbedrer transportmulighederne. Vejen dertil er at mobilisere hjælp fra alle medlemsstaterne og fra de internationale institutioner såsom Verdensbanken, EDB (Den eurasiske Udviklingsbank), EBRD (Den europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling) og andre institutioner", citerede Sputnik ham for.

Samarbejde med Japan

Også Japan udviser interesse for udviklingen af det russiske Fjernøsten. Japan er tæt forbundet økonomisk og militært med De forenede Stater og har ladet sig indfange af USA's præsident Obama i hans indkredsningspolitik over for Rusland og Kina. Men Japan har også sine egne interesser i Asien, især økonomiske, og søger derfor at samarbejde med sine naboer.

I et bidrag til bladet Executive Intelligence Review (27/5) beretter Michael Billington: "Japans premierminister Shinzo Abe havde den 6. maj et yderst udbytterigt møde med Putin i Sotji, til trods for at Obama havde forlangt, at han blev væk fra det. Og også selv om der ikke blev talt offentligt om det, erfarede EIR, at Abe og Putin havde enedes om en bestræbelse for at bilægge de territorialstridigheder mellem Rusland og Japan, der havde forhindret en fredsaftale mellem Japan og Rusland for at afslutte krigstilstanden. Over for offentligheden talte de to statsoverhoveder om en hel række

mulige japanske investeringer, især i det russiske Fjernøsten, inden for energiproduktion, i olie- og gassektoren, medicinske indretninger, transportnet, havne og andre ting. Og her må man huske, at en så omfattende fælles udvikling også vil få afgørende følger for Den koreanske Halvø.

Putin indbød Abe til at deltage i det østlige økonomiske forum i Vladivostok den 2.-3. september. Man går ud fra, at Abe siger ja til denne indbydelse, og at et nyt topmøde finder sted med Putin ved den lejlighed. På forummet mødes internationale topfolk inden for økonomi og politik for at drøfte de økonomiske og investeringsmulighederne i det russiske Fjernøsten og den asiatiske stillehavsregion.

LaRouche kommenterede: "Vil Japan virkelig gøre det? Hvis ja, så er det en meget positiv udvikling for hele Asien."

Tættere samarbejde mellem Rusland og Indonesien

Også Indonesien, der med sine 240 millioner mennesker er det folkerigeste land blandt ASEAN-medlemmerne, er interesseret i et tæt samarbejde med Rusland. Som Jakarta Post berettede, foreslog Indonesiens præsident Joko Widodo under sine samtaler med Putin i Sotji, et tættere gensidigt samarbejde inden for økonomi og forsvar. Jakarta Post citerede den 19. maj Putin fra topmødet med Widodo, som han kaldte for konstruktivt: "Det hvilede på samme indstilling som hos præsident Sukarno, der var en ægte ven af vort land." (Sukarno eller Soekarno var i 1945-67 den første indonesiske præsident efter uafhængigheden fra Holland.)

Generaldirektøren for olie og gas, Wiratmaja Puja, fra det indonesiske ministerium for energi og mineralforekomster, sagde under topmødet, at han håbede, at russiske foretagender ville tage del i opførslen og driften af to olieraffinaderier i Indonesien: "Hvad raffinaderierne angår, har Rusland god kvalitet og teknologi. I de kommende år opfører vi to raffinaderier. 13-14 milliarder dollars er nødvendige for det ene raffinaderi på Østkalimantan. Infrastrukturen er allerede på plads, vi behøver kun investeringer til opførsel og drift

af et raffinaderi. Det andet raffinaderi på Java kræver investeringer på 8-9 milliarder dollars. Det er en lejlighed for vore russiske partnere til at investere i Indonesien", citerede Sputnik Puja.

I følge Jakarta Post talte Putin og Widodo om oprettelsen af en frihandelszone og om russisk hjælp til store infrastrukturprojekter i Indonesien, såsom bygningen af en jernbane på Kalimantan og et 1,8 GW-kratværksprojekt til omkring 1,8 milliarder dollars. Rusland skulle også være interesseret i at levere skibe, indbefattet flydende havne, sagde Putin.

Ruslands viceminister for økonomisk udvikling, Alexej Lichatjev, erklærede i følge TASS den 19. maj i Sotji: "Arbejdet med at skabe en frihandelszone mellem Den Eurasiske Økonomiske Union (EAWU) og Indonesien kan begynde, så snart Jakarta fremsætter anmodningen derom."

En sådan anmodning ville være et vigtigt signal, fordi USA's regering under præsident Obama her for tiden forsøger at isolere Kina og Rusland økonomisk med deres frihandelsaftaler TPP og TTIP.

Ændring af den strategiske situation

Når man sammenfatter alt dette, fremkommer der en forhåbning om et tæt og fortroligt samarbejde mellem Rusland, Indien, Kina og Japan inden for det politiske, økonomiske og forsvarsmæssige område. Og det vil igen ændre forholdene i Asien og i hele verden afgørende.

Lyndon LaRouche understregede forskellen mellem denne udvikling og Obamas såkaldte "drejning mod Asien". USA arbejder på at indkredse Kina og Rusland gennem et militært samarbejde med Korea, Japan og Filippinerne, men befinder sig selv i en tilstand af økonomisk forfald. USA producerer stadig våben, men bortset fra det er dets økonomi brudt sammen", og selv våbnene er langt mindre effektive, end de giver indtryk af. Obama er overhovedet ikke troværdig. Og derfor kan hans regering heller ikke tilbyde nogle overbevisende alternativer

til det økonomiske samarbejde mellem de asiatiske lande.

Vil Japan virkelig gøre det?

19. maj 2016 – Et faseskifte af enorme dimensioner er undervejs i Asien. En markør er topmødet mellem Rusland og ASEAN den 19.-20. maj i Sochi, Rusland. Mødets 'Leibnitz'ske' slogan er, "Mod et Strategisk Partnerskab for det Fælles Bedste." Præsident Putin har annonceret, at dette topmøde bliver den største internationale begivenhed i Rusland i 2016. De fleste af lederne for de ti ASEAN lande er personligt mødt op, og præsident Putin har holdt bilaterale møder med hver enkelt af dem over de seneste uger. Varmen og fortroligheden i disse samtaler er ligeså vigtig, som de konkrete resultater i form af investeringsaftaler, tættere handelsforbindelser og i mange tilfælde forsvarssamarbejde.

Jin Liqun, den kinesiske præsident for den Asiatiske Infrastruktur Investerings Bank (AIIB), var også tilstede på topmødet og diskuterede finansiering af 16 projekter i Ruslands fjernøsten til en samlet værdi af 8 milliarder dollars. "Det er STORT. Det er STORT," sagde Lyndon LaRouche.

Mere kunne siges, men når dette ses sammen med andre udviklinger, er der mulighed for det tætteste tænkelige betroede samarbejde mellem Rusland, Indien, Kina og Japan i Asien på det politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige område, der vil revolutionere Asien og verden.

På den kritiske Japan-flanke, vil Michael Billington i den kommende udgave af EIR (d. 27. maj) rapportere, at "den japanske premierminister Shinzo Abe den 6. maj holdt et ekstremt succesfuldt topmøde med Putin i Sochi, til trods for at Obama krævede, at han aflyste besøget. Selv om det ikke

blev diskuteret offentligt, informerede kilder tæt på forhandlingerne EIR om, at Abe og Putin enedes om en vej frem imod at løse de territoriale stridigheder, som har forhindret underskrivelsen af en fredstraktat mellem Rusland og Japan til afslutning af 2. Verdenskrig. Offentligt har de to ledere diskuteret en bred vifte af potentielle japanske investeringer, mestendels i det fjernøstlige Rusland, i energiproduktion, olie og gas, medicinske faciliteter, transport, havne med mere. Det bør noteres, at lanceringen af sådan udstrakt fællesudvikling også vil have betydningsfulde implikationer for den koreanske halvø.

“Putin inviterede Abe til at deltage i det 2. Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2.-3. sept. Abe forventes at deltage, og at afholde næste topmøde med Putin. Det Økonomiske Forum vil samle internationale forretnings- og regeringsrepræsentanter til diskussion om det økonomiske potentiale i Ruslands fjernøsten og det Asien-Stillehavsområdet, såvel som investeringsmuligheder.”

“Vil Japan virkeliggøre dette?” spurgte Lyndon LaRouche i dag. “I så fald er det en meget positiv udvikling for Asien som helhed.” LaRouche sagde, at dette er hvad han var involveret i tilbage i 1980’erne, da han besøgte Japan med sin hustru Helga. “Vi havde faktisk, blandt visse mennesker i Japan..., – vi havde en gruppe af mennesker, som virkelig var oppe på mærkerne, og havde evnen til at producere resultater, – men det gik tabt.”

Undgå derudover letkøbte sammenligninger: Dette asiatiske faseskift kan på ingen måde sammenlignes med Obama, eller noget, der ligner Obama. Tværtimod. Den amerikanske økonomi er kollapsede – er ved at kollapse. Alt dette her, med at prøve at lodde tingene, sammenligne den ene ting med den, fungerer ikke mere. Man kan ikke drage en sammenligning med Obama; denne økonomi er kaput. Visse tiltag bliver kørt frem, men der er intet imponerende over det. Det synes som om, der er noget i

det, men det er der i virkeligheden ikke. Han er overhovedet ikke troværdig; det er aldeles negativt.

Om Obamas fortsatte uhyrlige mørklægning af masse mordet den 11. september, næsten 15 år efter, sagde LaRouche, "Det er aldeles kujonagtigt; mere eller mindre. Hele problemet er det britiske anliggende, den britiske kongelige familie. Alt, hvad saudierne var involveret i, var baseret på den britiske kongelige familie. Det er, hvad disse politikere ikke pointerer, og det er derfor de gør det på den måde, de gør. De agter ikke at angribe de britiske interesser. Man er nødt til at tænke på, hvad de finansielle interesser er, fra britisk side, med hensyn til USA. Og det er det, de ikke taler om."

Det tyske parti Alternativ for Tyskland (Alternative für Deutschland): Gammel vin på nye flasker? Af Helga Zepp-LaRouche

Den 14. maj 2016: For mange mennesker er det nye afgørende spørgsmål i Tyskland ikke: Hvad mener du om religionen, men hvad mener du om AfD, Alternative für Deutschland? Er det blot et "parti for dårligt humør", som man ikke må kalde for nazister, så længe AfD "blot er højrepopulistisk", sådan som SPD's viceformand Olaf Scholz mener? Hvordan kunne fru Merkel blot have set mennesker med "fråde om munden" under disses sammenstød med AfD? Udgør AfD virkeligt "lyset for enden af tunnelen", fordi de benægter CO2-udstødningens påvirkning af

klimaet, sådan som vicepræsident for Europäisches Institut für Klima und Energie og AfD-medlem Michael Limburg mener? Eksistensen af forskellige strømninger og deres pludselige valgfremgang får AfD til at virke egnet som en projektionsflade for de forskelligste forventninger og ønsker. Så hvad skal man mene om dette parti; hvor målrettet er dets program for de menneskers forhåbninger, der har stemt på dem? Er det farligt, eller kan det udvikle sig til noget farligt? Har det løsninger på tidens eksistentielle udfordringer såsom den eskalerende fare for en ny og denne gang termonuklear verdenskrig, eller den akutte fare for et nyt finanssammenbrud inden for den transatlantiske sektor, denne gang endnu mere dramatisk end 2008, eller for at nævne noget, som AfD allerede har udtalt sig om – har det en løsning på flygtningekrisen? Da enhver ansats til strategisk tænkning er udelukket hos dette parti allerede ud fra dets selvforståelse, ligger det fuldkomment fjernt fra dets tænkning at kunne definere en løsning for at overvinde krigsfaren. Og da det selv er fuldstændigt fanget i en blanding af traditionel liberalisme og østrigsk skole, har det ingen analytiske forudsætninger for at erkende krisens omfang, for slet ikke at tale om noget begreb om, hvordan det transatlantiske finanssystems systemiske krise skal kunne overvindes. Og selv ved ét af de emner, hvor AfD mener at kunne score point, nemlig ved flygtningekrisen, er det himmelråbende inkompetent. Hvem mener og foregiver, at de kan løse den største humanitære katastrofe i efterkrigstiden ved at bruge pigtråd og anvendelse af skydevåben mod flygtninge ved grænserne, når der i de næste år vil flygte mange hundrede millioner mennesker for krig, hungersnød og epidemier, hvis årsagerne til flugten ikke fjernes? En sådan bilder sig selv og andre noget ind – helt bortset fra den hæslige tankegang, der gør sig gældende hos ophavsmændene til den slags forslag.

Enhver bedømmelse af dette parti må begynde med de årsager, der ligger til grund for dets pludselige fremmarch. Disse ligger i det så godt som fuldstændige svigt hos politikerne i

EU, hos regeringen i Berlin og hos de etablerede partier, der i længere tid har bibragt stadig større dele af befolkningen det indtryk, at der i sidste ende ikke er nogen instans, der bekymrer sig om deres interesser, eller som de kan henvende sig til. Og så længe dette ikke indrømmes eller afbødes, vil de såkaldte folkepartier fortsætte med at skrumpes ind. Fru Merkel har godt nok nu og da sagt, at man bør beskæftige sig med årsagerne til flygtningekrisen, men hun har intet gjort, hverken angående Bush- og Obamaregeringernes på løgne baserede krige i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien og Jemen – der er den ene årsag til flygtningekrisen – eller hvad angår den anden årsag: Den internationale Valutafonds, IMF's, kreditpolitik over for Afrika, der forhindrer enhver økonomisk udvikling. Og som følge deraf forbliver både årsagerne såvel som ethvert tilløb til virkelige løsninger ubegribelige. Og derfor sympatiserer stadig flere borgere med AfD's forenkede, inkompetente og dybt umenneskelige forslag.

Jo flere kompetencer og dermed jo mere ansvar den tyske regering og forbundsdagen har overladt til et uigennemskueligt, sjælløst bureaukrati i Bruxelles gennem alle traktaterne fra Maastricht til Lissabon, des mere stiger følelsen af hjælpeløshed, hvilket giver sig udtryk i en yndlingssætning hos tyskerne: "Man kan jo så at sige ikke gøre noget som helst!" Og dertil kommer indtrykket af, at partisystemet ikke giver den enkelte nogen som helst indflydelse på politik i al almindelighed, fordi reglerne for opstilling af kandidater samt partidisciplinen underligger en total topstyring. Og at denne kontrol vedvarende udøves til gunst for de finansielle interesser og til skade for almenvellet, og at som følge deraf de rige bliver stadig rigere og de fattige stadig fattigere, det er en erfaring, man især har gjort efter 2008 og efter de gentagne redningspakker. Das Handelsblatt offentliggjorde for nylig dokumentation for, hvad man hele tiden har vidst: 95 % af redningspakkerne til Grækenland, tilgår de europæiske banker. Hartz 4, den kolde ekspropriation af uskyldigt arbejdsløse mennesker, floppet med Riester-renten, fattigdommen i alderdommen, stigende

omkostninger og dårligere omsorg i sundhedssektoren, manglen på betalelige boliger, svindende sikkerhedsfølelse, ikke mindst på grund af personalenedskæringer hos politiet, følelsen af at være ladt alene ved mødet med andre, uforståede kulturer, følelsen af at blive manipuleret med af massemedierne, af at ens egen regering ikke gør noget for at beskytte mod ind- og udenlandske tjenesters totale overvågning, fornemmelsen af, at regeringen forfølger en konfrontationspolitik over for Rusland og Kina styret af USA og Storbritannien, hvad der fremmaner fare for en ny krig – denne liste kunne godt forlænges yderligere. Det samlede resultat af alt dette er, at flere og flere mennesker ikke længere føler sig repræsenterede af de etablerede partier. Og dette er ikke blot tilfældet i Tyskland, men i de fleste stater i Europa, ligesom i USA – tænk bare på Donald Trump.

I Tyskland viser udviklingen meget tydelige paralleller til situationen i 20'erne og 30'erne. Versaillestraktatens skylddiktat var principielt det samme som EU's skyldkorset, der nu om dage sætter de profitgrådige kasinobankers interesser over almenvellet, hvad enten det drejer sig om Grækenland eller om Tyskland. Forskellen mellem Brüning og Schacht på den ene side og Schäuble og Draghi på den anden angår kun det ydre, ikke det indre. Det er næsten en lov, at der som følge af en meget lignende frustration og usikkerhed vil opstå tilsvarende politiske og sociale bevægelser, der kun er anderledes i deres ydre fremtoning.

Og ligesom dengang er det nu til dags tydeligt at se forskel på de mange mennesker, der rodløse og bedragne løb efter dem, der lovede enkle løsninger i ideologiske indpakninger, og så de geopolitiske interesser, der trak i trådene og forstod at udnytte den sociale gæring for deres egne formål.

Det grundlæggende begreb for den udvikling, der både karakteriserer udviklingen op mod første verdenskrig såvel som perioden mellem verdenskrigene, og som også i dag beskriver processerne i USA, i Europa og netop også i Tyskland, hvad AfD angår, er den fortsatte tradition for Den konservative Revolution. Det drejer sig her om den bevægelse, der er rettet

mod "ideerne fra 1789", altså ideerne fra den franske revolution og endnu mere fra den mod Leibniz orienterede amerikanske revolution, de universelle menneskerettigheder og et menneskebillede, der opfatter mennesket som i stand til at udvikle sig frem mod grænseløs fuldkommenhed. Og dengang som nu er denne konservative revolution, som for eksempel sådanne "højreintellektuelle" som Götz Kubitschek udtrykkeligt beråber sig på, ikke nogen homogen verdensanskuelse, men udgøres af et bredt spektrum af "folkebevægelser", "nationalrevolutionære" og alle mulige beslægtede ideologier, der dog altid ser tilbage mod fortiden og forfægter en rent biologisk opfattelse af menneskeheden.

For at sige det med det samme: Hvis vi har lært noget som helst af historien, så bør vi betragte de forskellige måder, som USA og Europa brugte til at komme ud af 30'ernes depression og økonomiske og finansielle krise. I Amerika satte Franklin D. Roosevelt en stopper for den kasinoøkonomi, der var ansvarlig for krisen, med Glass/Steagall-loven om adskillelse mellem bankerne, med genindførelse af det kreditsystem, der gik tilbage til Alexander Hamilton, Reconstruction Finance Corporation, med Tennessee-dals-programmet og senere med Bretton-Woods-systemet og dermed med en politik, der bragte Amerika ud af krisen og gjorde det til den stærkeste økonomiske magt. I Europa derimod slog forskellige former for fascisme sig igennem, lige fra Mussolini til Franco, Pétain og Hitler.

Det er en slags ironi fra historiens side, at det i dag er Kina, der virkeliggør Roosevelts tradition med sin politik for den nye silkevej, medens Amerika befinder sig i Wall Streets greb og er vendt tilbage til opskrifterne fra 30'erne fra Europas pulterkammer. Tyskland befinder sig stadig på vippen, og det er endnu ikke afgjort, hvilken vej vi slår ind på.

Fortsættelse følger

Planlægger den amerikanske præsident Obama en krig mod Rusland og Kina i august?

Af Alexander Hartmann, redaktør af "Neue Solidarität".

7. maj 2016 – Vil den amerikanske præsident Obama inklade sig på en militær kraftprøve med Rusland og Kina endnu før sin tilbagetræden? Den slutning må man drage, når man betragter de nyeste bestræbelser inden for amerikansk politik: Umiddelbart efter at det var lykkedes for USA's udenrigsminister John Kerry og Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov at forhandle sig frem til en udvidelse af våbenstilstanden i Syrien på grundlag af aftalen i Geneve, hvor der skulle oprettes et særligt, større kontor i Geneve med russiske og amerikanske militærpersoner og diplomater for at overvåge våbenstilstanden, blev Kerry – øjensynligt af Obama – foranlediget til offentligt at stille et ultimatum til den syriske præsident Bashar Assad: Dersom Assad ikke træder tilbage inden den 1. august, så vil USA "inddrage andre sider". I betragtning af, at USA allerede er ved at indsætte amerikanske soldater i Syrien uden den syriske præsidents godkendelse, må der øjensynligt være tale om en større militær indsats, der har det udtrykkelige formål at fremtvinge et regimeskift i Syrien. Og dermed står det klart, at Rusland og Kina, der begge modsætter sig et udefra påtvungent regimeskift i Syrien og selv er militært til stede der, skal stilles over for et valg om enten at lade Assad falde – eller at tage en direkte militær konfrontation med USA med i beregningerne. Og samtidigt fortsætter den militære opmarch og indkredsningen

over for Rusland og Kina med at skride fremad "som en damptrølle", sådan som BüSo's forkvind Helga Zepp-LaRouche understregede det den 4. maj på sit internetforum.

Afgørende er tiden frem til NATO-topmødet først i juli, hvor skabelsen af NATO's faste troppetilstedeværelse i Baltikum skal godkendes af NATO's medlemsstater.

Disse enheder skal ikke udstationeres permanent, men indsættes i skiftende hold – ligesom i krigsområder. UN News citerede en ubenævnt militær talsmand: "Vi går fra gensidig hjælp over til afskrækning og fra gensidig hjælp over til opstilling til kamp." Det samme gælder også for de amerikanske troppeoverførsler til Filippinerne. USA's regering har allerede anmodet kongressen om en firdobling af midlerne til den amerikanske troppeindsats i Østeuropa, og den har – både gennem forsvarsminister Ashton Carter såvel som gennem general Philip Breedlove, den hidtidige overkommandoindehaver over USA's tropper i Europa, og dennes efterfølger general Curtis Scaparrotti, som Carter overdrog kommandoen til den 3. maj i Stuttgart – også gjort det ganske klart, at den betragter Rusland og Kina som sine vigtigste fjender.

Øjensynligt er præsident Obama ude på at gennemtvinge en "endegyldig løsning" af syriensproblemet efter sit eget sind, før han forlader embedet. Det er muligt, at dette set fra Obamas synsvinkel blot er ét stort blufnummer, hvormed han vil bevise over for sig selv og resten af verden, hvem der er "herre i huset" – men hvis Obama skulle gå hen og forregne sig her, så kommer der til at blive en kernevåbenkrig mellem supermagterne. Det er på høje tid, at de fornuftige kræfter i de vestlige regeringer og parlamenter endelig tager sig sammen til at forhindre Obama i at udføre sådanne forrykte dumheder, for det farlige ved ultimatummer er, at de ofte frembringer en situation, hvor ingen af parterne længere kan trække sig tilbage.

Det er klart, at selvom Rusland og Kina samtidigt strækker

hånden frem mod Vesten for en fornuftig samarbejdspolitik, kan de overhovedet ikke gøre andet end at reagere på den vestlige opmarch med selv at opruste og med forhøjet kampberedskab. Således meddelte Rusland for eksempel, at det som reaktion på NATO's oprustning i Østeuropa ville opstille tre nye divisioner, hver på 10.000 mand i løbet af året i sine vestlige og sydlige militærområder. Og det er ikke blot USA, der arbejder febrilsk på at modernisere sine atomvåben; Rusland og Kina gør nøjagtigt det samme.

Den nye Operation Barbarossa

Helga Zepp-LaRouche sammenligner NATO's opmarch i Østeuropa med "Operation Barbarossa", Det tredje Riges troppeopmarch for at overfalde Sovjetunionen, og begrundede denne påstand på sit internetforum. Efter Obamas besøg bekendtgjorde forbundskansler Merkel, at 250 tyske soldater straks skulle deltage i NATO's bataljoner i Baltikum. I Rusland genopvækkes erindringerne om Den store Fædrelandskrig kraftigt her for tiden, "og når tyske soldater så her bare 71 efter afslutningen på anden verdenskrig udstationeres lige op til den russiske grænse i forholdsvis højt kampberedskab, så kan jeg meget vel forestille mig – ja, jeg føler mig fuldstændigt sikker på det – at det vil fremkalde virkeligt stærke følelser i Rusland. Hele NATO's politik er jo i grunden ikke andet end en indkredsning af Rusland og af Kina."

Når man betragter den samlede strategi – lige fra sanktionerne mod Rusland over forsøgene på at iscenesætte farverevolutioner og til den oprustningsspiral, som Rusland og Kina er tvunget ind i – så bør det være klart, at dette sker med den hensigt at frembringe regimeskift. Det spørgsmål forbliver ubesvaret: "Hvorfor skal atomvåbnene moderniseres? Alle amerikanske atomvåbenlagre skal moderniseres, de taktiske atomvåben B61-12 i Tyskland – det er angrebsvåben. Og hvad skal russerne mene om det?"

En offentlig debat savnes

Frem for alt kritiserede hun, at der hidtil ikke har fundet nogen offentlig debat sted omkring disse ting:

"Der er ikke engang nogen i Tyskland, der vover at udtale sig om sanktioneerne – bortset fra med en tilbageholdende kritik. Men en debat om hele den militære dimension mangler egentlig fuldstændigt. Og det er virkeligt en skandale. Jeg mener, at vi virkeligt behøver en dramatisk ændring af vor politik, for vi skal selv bestemme over vore egne interesser i Tyskland og hele Europa. Bliver vi draget med ind i sådan en krig? ... Skal vi virkeligt lade os drive ind i sådan en konfrontation, så at sige i ly af USA, der virkeligt sætter Tysklands eksistentielle interesser på spil? For hvis uheldet er ude, så ophører Tyskland med at eksistere."

Det egentlige motiv

Det virkelige motiv bag konfrontationspolitikken over for Rusland og Kina, understregede hun, ligger i forhandlingerne om frihandelsaftalerne TPP (med de asiatiske nationer) og TTIP (med Europa), som USA's regering vil gennemtrumfe endnu før Obamas afgang. Dette demonstreredes af et indlæg fra præsident Obama i Washington Post med den megetsigende overskrift: "Amerika – og ikke Kina – fastsætter reglerne." "Heri siger han, at Sydasiens og Sydøstasiens udvikler sig med rasende fart, og vi – USA – kan ikke tillade, at Kina fastlægger reglerne, for det gør vi! Og dermed har han egentlig lukket katten ud af sækken. For også ved den førmtalte militære oprustning og ved konfrontationsscenerierne drejer det sig egentlig kun om én ting. Såvel ved TPP, TTIP som ved NATO's oprustning over for Rusland og naturligvis også i Det sydkinesiske Hav, i Korea, i hele den militære dimension, drejer det sig kun om ét enkelt tema – og det er at forsvare USA's enevældige position med alle midler."

I Det sydkinesiske Hav drejer det sig med sikkerhed ikke om et par klippeøer, og den frie sejlads er heller ikke krænket blot en eneste gang, det er alt sammen blot grov propaganda.

Tværtimod ønsker Obama at konsolidere "USA's krav om overherredømme over Stillehavet og sandsynligvis også snart over Det indiske Hav, det vil sige over alle verdenshavene.. Det drejer sig om at opretholde den unipolære verden." Men det er så at sige fortid nu, for den er holdt op med at eksistere. "Asien stiger opad, Kina udvikler sig, andre asiatiske stater, Indien, det, som før kaldtes for tigerøkonomierne, udvikler sig med rasende fart." Kinas regering har reageret meget køligt på Obamas artikel ved at slå fast, at handelsreglerne ikke skal fastsættes af ét land, men af alle de inddragne nationer. Og under et møde i Australien, hvor det drejede sig om den kinesiske handelsaftale, deltog 15 lande, "der øjensynligt fandt de af Kina foreslåede betingelser for langt mere attraktive end TPP, der egentlig kun har til formål at holde Kina udenfor."

Thukydid-fælden

Men det afgørende punkt er dog, "at alle imperier i historien er gået under som følge af at have forstrakt sig.. USA har forstrakt sig her for tiden, de økonomiske tal er katastrofale – både hvad angår tallene for arbejdspladserne og tallene for den produktionsstigning, der i de sidste fem år har været nul eller endnu lavere. Det vil sige, at USA's fysiske økonomi skrumper mere og mere ind, og banksektoren er naturligvis blot en kæmpeboble, der har det endnu værre end i 2008 og truer med at eksplodere – ligesom i Europa."

Hun fortsatte: "Med andre ord, så er dette en politik, der ikke er holdbar, og det gør den også så farlig." For der er kræfter i den transatlantiske sektor, der reagerer således på denne udvikling i Asien, at de er ved at gå i den såkaldte Thukydid-fælde, som den tidligere amerikanske generalstabschef flere gange har advaret om, nemlig konflikten mellem Athen og Sparta i det klassiske Grækenland, som Thukydid beskrev, "hvor den ene parts opstigning førte til den anden sides krigsførelse og dermed startede den peloponnesiske krig, der i sidste ende førte til det klassiske Grækenlands undergang."

Det er noget, der i dag i brintbombernes tidsalder, og hvor der er tale om overgang fra afskrækning til kampberedskab og mobilitetstilstand for tropperne, er ekstremt bekymrende. "Jeg har sagt det så tit: Vi behøver en offentlig debat. Hvor er Tysklands interesser henne? Tysklands interesser er netop ikke fremmedfjendtlighed eller "lukkede grænser", for den eneste måde Tyskland kan sikre sin eksistens på længere sigt er ved at indlede et nyt paradigme og deltage i det med andre stater, frem for alt med hele Eurasien, der så i fællesskab kan løse de problemer, der berører os alle: Det nære og mellemste Østens fuldstændige ødelæggelse og den frygtelige situation i Afrika. Og den eneste mulighed, vi har for at slippe ud af alle de konflikter, er den, at vi sammen med Rusland og Kina udbygger Den nye Silkevej til en Verdenslandbro."

Rusland og Kina reagerer på krigs-krisen ved navn Obama

D. 3. maj – Kina og Rusland gjorde det i dag officielt, at de udfører fælles anti-ballistisk missil forsvarsøvelser som direkte respons på, at ABM systemer bliver etableret rundt om deres grænser af Obama administrationen. Dette er en ekstraordinær handling. Det er blot det mest synlige tegn på, at de eurasiske magter tager strategiske skridt imod de eskalerende militære og økonomiske krigstrusler, rettet imod dem af den britisk kontrollerede Obama.

Vi er i forstadiet af en verdenskrig. Truslen er Obamas samtidige pivoter, bestående i at omringe og konfrontere både Rusland og Kina militært, samtidigt med offentligt at forlange, at USA's allierede tilslutter sig en handelskrig, for at forkrøble Kina økonomisk.

Denne arrogante krigspræsident tror, at han offentligt kan

udstede ordrer til Kina vedrørende dets økonomiske relationer, knuse den russiske økonomi med sanktioner, presse regionale nationer ind i alliancer for militære aktioner til konfrontation af de eurasiske magter.

Dette alt imens Kinas og Indiens økonomier vokser med 7 % om året, USA og Europas med nul.

De bankerotte finansielle magter centreret i City of London og Wall Street udhuler og konsumerer deres egne økonomier, alt imens de bruger Obama som deres instrument til at udnytte det amerikanske militære og termonukleare magt imod et nyt økonomisk paradigme.

Reaktionen hos de eurasiske magter på den trussel om verdenskrig, som Obama repræsenterer, er primært økonomisk – idet de gennemfører et nyt paradigme for verdensomspændende udvikling af produktiv infrastruktur, videnskabeligt samarbejde, rumforskning.

Tilbageslaget i Europa imod Obamas anti-kinesiske handelskrigsvåben viser, at de trusler, som han udsteder mod dette nye paradigme ikke virker.

Men hans intention om at omringe og provokere Rusland og Kina, sågar til et punkt på nippet af en total krig, vil fortsat være til stede, med mindre amerikanere tvinger ham ud af embedet ved rigsretssag eller fratrædelse.

Grundlaget er der. Obama er, trods alt, medskyldig i, sammen med saudi-britisk efterretningsvirksomhed, at dække over drabene på 3000 amerikanere d. 11. september, og siden da, at lancere endeløse krige.

Handling er, hvad der behøves. Så vil det nye paradigme være åbent for at genoplive den kollapsede amerikanske økonomi.

Kina og Rusland i samarbejde om missilforsvar

D. 4. maj, 2016 Kina og Rusland har besluttet at holde en fælles computeraktiveret anti-missil forsvarsøvelse i maj,

skrev Peoples Liberation Army's avis {Liberation Daily} i onsdags.

Kommando- og personeløvelsen med kodenavnet "Aerospace Security-2016" vil blive holdt på det de Russiske Luftforsvarsstyrkers videnskabelige forskningscenter. Det er den første øvelse af sin slags afholdt i fællesskab af de to lande.

Det russiske forsvarsministerium udtalte, "Hovedformålet med øvelsen er – ved at holde sådanne øvelser med fælles luftforsvar og anti-missil forsvarsoperationer, – at forbedre de to landes evne til at håndtere en situation med tilfældige og provokerende angreb med ballistiske- og krydsermissiler på de to landes territorium."

Det sker som respons på det amerikanske forsøg på at basere et THAAD antimissil system på Sydkoreansk territorium, hvilket begge lande ser som en trussel imod dem.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde, at evt. etablering af THAAD-systemet overskrider de relevante landes behov for forsvar. Hvis det gennemføres, vil det direkte indvirke på Kinas og Ruslands strategiske sikkerhed, " rapporterede {Liberation Daily}.

Den russiske forsvarsminister annoncerede også i fredags, at de to lande vil øge det samlede antal af deres fælles militærøvelser i 2016.

**Obamas CIA direktør til New York:
Glem alt om retfærdighed for**

angrebene 11. september

Obama-administrationens beslutning søndag om at kritisere Kongressens rapport om 11. september og dens 28 sideres sektion om Saudi Arabiens medvirken i anslagene, kan få en omgående boomerang-effekt mod Obama selv. Spørgsmålet om meddelagtighed i uhyrlige terrorforbrydelser er involveret; og ligeså er spørgsmålet om at forhindre Obamas britiske/saudiske krigspolitik i at udløse global termonuklear krig.

Obama har – ligesom hans forgænger George W. Bush – holdt disse 28 sider hemmelige i otte år mere, og arrogant ignoreret og modsat sig et ønske fra ofrene og de overlevende fra 11. september, om at få dem frigivet.

CIA direktør John Brennans fremtræden i "Møde med Pressen" søndag, hvor han hævdede at bevismaterialet i de 28 sider er usandt, og modsatte sig at frigive dem, optrapper Obamas forræderiske dækken over Saudi Arabiens forbrydelser d. 11. september.

I næsten en måned, efter tidligere senator Bob Graham i programmet "60 minutter" påviste hvor isoleret det Hvide Hus er i at lægge skjul på bevismaterialet – idet man bruger FBI til at intimidere dem, der indsamler og undersøger det – har der været en større debat i de politiske institutioner og medier overalt i USA.

Men spørgsmålet er blevet virkeligt varmt i New York City, hvor Lyndon LaRouches "Manhattan Projekt" har mobiliseret en by, hvis befolkning stadig ønsker retfærdighed ved at få sandheden om 11. september offentliggjort.

Frigivelse af de 28 sider og andet skjult dokumentarisk bevismateriale om 11. september kunne tillige i en bredere forstand slippe retfærdigheden løs. Det kunne betyde retsforfølgelse af Obama og Bush for forsætlig undertrykkelse af beviserne for, hvem der virkeligt myrdede 3000 amerikanere, og skræmte millioner af andre til at indvillige i katastrofale krige og vidtstrakte nye FBI beføjelser.

Da CIA direktør Brennan i søndags sagde "Nej", burde de forskellige balloner, som det Hvide Hus har sendt op vedrørende review af de 28 sider med henblik på "snarlig" frigivelse, være punkteret. Sandheden vil ikke komme ud på denne måde, med retfærdighed til følge. Obama må fjernes fra embedet, ved en rigsretssag, med henblik på yderligere retsforfølgelse ved domstolene for forræderi. Det er hvad LaRouches "Manhattan Projekt" mobiliserer for, og på den måde kan der sættes en stopper for hemmeligholdelsen af de 28 sider af Kongressens undersøgelse, sammen med Saudiernes straffrihed for deres forbrydelser.

Men det giver os også chancen for retfærdighed i en endnu bredere forstand: Forbrydelserne inkluderer (fortsat) at starte krige for at erstatte stabile regeringer med kaos, og (fortsat) – til denne dag – at støtte islamistiske jihadgrupper. Særligt siden attentatet på den Libyske leder Gadaffi i 2011 har det stået klart for os, at målet i sidste instans for disse krige er Rusland og Kina.

Ultimativt har planlæggerne været den britiske imperialistiske finansmagt, der søger at destruere Kina/Indien/Rusland-alternativet til dets kollaps. Obama og Saudierne har udført arbejdet.

Obama har optrappet provokationenerne til krig med Rusland, Kina eller begge, en krig, der kun kan være termonuklear og total. At tvinge ham ud nu standser kursen mod krigskonfrontation, der kun kan ende med destruktion af civilisationerne.

Deltag i mobiliseringen for retfærdigheden.

NATO 's   nye   »Operation

Barbarossa« :

Hvad har det tyske forsvar mistet i Litauen?

af Helga Zepp-LaRouche

30. april 2016 – Betragter man NATO's forskellige aktiviteter over for Rusland såvel som de amerikanske styrkers over for Kina, så får man et billede af en politik, der er lagt an på indkredsning og provokation, og som i sidste ende egentlig kun kan munde ud i den store katastrofe. At lige netop den tyske regering nu vil udstationere tyske soldater som en del af NATO's tusinde mand store bataljon i Litauen – 71 år efter Hitlers tilintetgørende nederlag under hans vanvittige felttog mod Sovjetunionen – det er en skandale.

Efter at præsident Obama allerede inden sit sidste besøg i Hannover havde tilkendegivet, at han ville kræve et større militært engagement og større økonomiske bidrag fra Tysklands side, havde forbundskansler Merkel intet bedre at tage sig til end »bag lukkede døre« at forsikre Storbritanniens, Frankrigs og Italiens regeringschefer på det såkaldte minitopmøde med præsident Obama i Hannover, at det tyske militær nok skulle bidrage til NATO's fortsatte østeksponering. Endegyldigt skal denne mission med skiftende, kort udstationeret mandskab vedtages på det kommende NATO-topmøde i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor en hel række yderligere offensive forholdsregler ligeledes skal sættes i gang mod Rusland.

På sikkerhedskonferencen i Moskva, der lige har fundet sted, advarede den russiske NATO-gesandt Alexander Grusjko om konsekvenserne af NATO's konfrontationspolitik på dennes østflanke som for eksempel den såkaldte permanente tropperotation (hvoraf de tyske tropper kun skal udgøre en del), den fortsatte udstationering af tunge våbensystemer i forskellige østeuropæiske stater, uafbrudte manøvrer,

vedvarende overvågning af luftrummet, og forstærkning af flådeenhederne i Østersøen og Sortehavet. Under den sidste episode i Østersøen, hvor russiske kampfly fløj hen mod amerikanske krigsskibe, der befandt sig godt 120 km fra den russiske enklave Kaliningrads kyst, påberåbte man sig fra amerikansk side den såkaldte »anti access/area denial« (A2AD) og hævdede, at Rusland forhindrer den frie adgang til militær hjælp til De baltiske Lande – hvor det i virkeligheden drejede sig om at stille spørgsmål ved Ruslands ret til at forsvare sig selv i umiddelbar nærhed af sine egne grænser.

Noget andet, der forberedes, er militære brigader, der skal sammensættes af tropper fra Bulgarien, Rumænien, Ukraine såvel som Litauen og Polen. Også udbygningen af det amerikanske raketforsvarssystem i Østeuropa fortsætter uforstyrret, selv om enhver begrundelse om, at dette forsvarssystem skal tjene som værn mod iranske raketter, er faldet bort med »P5+1«-aftalen med Iran. Det er nu helt klart, at det skal tjene til at udslette Ruslands mulighed for gengældelsesangreb.

Det kan kun forklares som et eksempel på kollektiv lammelse og hukommelsestab, at så godt som ingen i Tyskland stiller det spørgsmål, hvorfor Obamaadministrationen i de kommende år vil give en billion dollars (!) til at modernisere det samlede amerikanske kernevåbenarsenal – indbefattet de i Tyskland udstationerede taktiske kernevåben B61-12 – for (sammen med stealth-fly) at gøre det mere »indsatseegnet«, sådan som det for nylig fastsloges under en høring i det amerikanske senat af fru senator Feinstein. Alt dette finder stadig sted i et miljø, som militæranalytikere som Ted Postol eller Hans Kristensen betegner som farligere end højdepunktet af den kolde krig, altså Kubakrisen, hvilket fik personligheder som Mikhail Gorbatsjov og den afdøde Helmut Schmidt til for ikke særligt lang tid siden til at advare mod en tredje verdenskrig.

Denne gang går fru Merkels og de karrieresyge militærpersoners imødekommende, vasalagtige troskab for vidt. Tysklands øgede

deltagelse i NATO's indkredsningstrategi over for Rusland, hvor NATO rykker helt frem til Ruslands grænser, og ikke omvendt – den russiske udenrigsminister Lavrov talte om et »beskidt forsøg på at stille sandheden på hovedet« – , sætter selve Tysklands eksistens på spil, idet der intet vil blive tilbage af landet eller dets indbyggere, dersom en atomkrig virkeligt finder sted. Og ingen kan overbevise os om, at fru Merkel, fru von der Leyen (den tyske forsvarsminister) og forsvarsledelsen overhovedet intet skulle vide om dette.

Oven i NATO-operationerne mod Rusland kommer de amerikanske stridskræfters ligeledes eskalerende provokationer over for Kina – hvor USA slår på »den frie sejlret i havet« i Det sydkinesiske Hav, selv om Kina ikke en eneste gang har forhindret denne – de hermed begrundede krænkende overflyvninger af det kinesiske territorium, de omstridte øer og rev, forsøget på at udnytte krisen omkring Nordkorea til at udstationere det mod Kina og Rusland vendte THAAD-raketsystem i Sydkorea, og udsendelsen af yderligere 250 amerikanske specialtropper i Syrien uden tilladelse fra den syriske regering, uden mandat fra FNs sikkerhedsråd og uden den nødvendige bemyndigelse fra den amerikanske kongres, sådan som den amerikanske forfatning kræver det.

Alt dette er elementer af en yderst risikabel politik. Er den lagt an på at lokke Rusland og Kina i en fælde for at fremprovokere reaktioner, der så kan bruges som påskud for stort anlagte straffeaktioner? Drejer det sig om opmarch for et førsteangreb, der svarer til de forskellige doktriner såsom Prompt Global Strike eller Air-Sea Battle? Tror man virkeligt i fuldt alvor, at udgifterne til en ny oprustningsspiral i kombination med farverevolutioner vil fremkalde regimeskift i Moskva og Beijing, fordi landenes befolkninger vil rejse sig mod Putin og Xi Jinping? Alle disse varianter er vanvittige. I alle tilfælde risikerer man at udslette menneskeheden i en verdensomspændende, termonukleær krig.

Problemet er hveken Rusland eller Kina, men den neoliberale

finanspolitik, der ligger til grund for en indbildt nødvendighed af at udvide den transatlantiske imperialistiske politik. Fastholdelsen af denne politik er i sidste ende grunden til, at der ikke er nogen, der taler om »årsager« til den flygtningekrise, der er resultatet af de på løgne begrundede krige i Sydvestasien, og af den politik, der har nægtet Afrika udvikling på grund af Den internationale Valutafonds berygtede kreditbetingelser. Det var denne politik, der åbnede en uudholdelig afgrund mellem rig og fattig i mange dele af verden, og som synes rede til at ofre alt til gavn for få og på manges bekostning på højrisikospekulationens alter. Og netop denne politik er håbløst bankerot, sådan som de lige så afsindige debatter om »helikopter-penge« demonstrerer.

Bare tanken om, at vi her 71 år efter det fuldstændige nederlag for nationalsocialisterne, der bragte uendelige lidelser over den russiske befolkning såvel som mange andre lande – ikke mindst vort eget – atter kan deltage i en »Operation Barbarossa« mod Rusland, må tilbagevises med fuldt eftertryk, også i praksis. Når alle de for tiden planlagte optrapninger, indbefattet Ukraines og Georgiens tilbudte medlemskab som »associerede partnere« til NATO, hvilket Rusland for længst har betegnet som en rød linje – når det mulige NATO-medlemskab for Finland og Sverige og udsendelsen af enheder fra det tyske forsvar til Litauen besluttet på det kommende NATO-topmøde, så befinder vi os sandsynligvis på den direkte vej til Helvede.

Vi må benytte de to resterende måneder til at fremføre et alternativ, og et sådant er »Win-win«-samarbejdet med Rusland og Kina, uden hvilket intet af de problemer, der truer vor eksistens – krigsfaren, det truende finanskrak, flygtningekrisen eller terrorismen – vil kunne løses. Og vi kan ikke gøre det sande Amerika nogen større tjeneste end ved at stå fast på dette samarbejde.

Der er en udvej: Vi må sammen med Rusland, Kina og Indien

udbygge Den nye Silkevej for at fremkalde en økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika og for at genopbygge vor egen produktive økonomi; og vi må gøre det klart for Amerika, at vi ikke er rede til at begå selvmord for at opretholde et imperium, der for længst har forstrakt sig ved sin egen opførsel. Derimod indtager George Washingtons, Alexander Hamiltons, Abraham Lincolns, Franklin D. Roosevelts og John F. Kennedys Amerika en æresplads inden for den samlede menneskehed.

Verdenskrig mod Rusland, Kina og Indien – eller et globalt partnerskab for udvikling? Af Helga Zepp-LaRouche

23. april 2016 – Uden en ordentlig offentlig debat om en udvikling, der omhandler vort alles liv og menneskehedens fremtidige eksistens, har verden atter for længst befundet sig i en kold krig og en global oprustningsspiral. USA's og NATO's forsøg på at gennemføre en unipolær verdensorden, selv om dette for længst er holdt op med at svare til de faktiske magtforhold på denne planet, risikerer at fremkalde nye krige – og i atomvåbnenes tidsalder vil det sige den tredje, og dermed sidste, verdenskrig.

Video og lyd: Seminar på Frederiksberg: Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika mandag den 18. april med bl.a. Helga Zepp-LaRouche og Hussein Askary

Schiller Institutet og Executive Intelligence Review holdt et seminar mandag den 18. april 2016 på Frederiksberg på engelsk.

Inkl. en diskussion om EIR's specialrapport Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen

Introduktion: Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark

Musik:

Fischerweise af Schubert

Ritorna Vincitor! fra Aida af Verdi

Leena Malkki, soprano fra Sverige

Dominik Wijzan, pianist fra Poland

Teksterne på originalsprogene med engelsk oversættelse

Video: Introduktion og musik

Talere: Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets internationale præsident, kendt som "Silkevejsdamen" (via Skype video)

Video: Helga Zepp-LaRouche

Audio: Introduktion, musik og Helga Zepp-LaRouche

Afskrift: [Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af Helga Zepp-LaRouches tale](#)

Forlæng Verdenslandbroen ind i Mellemøsten og Afrika: Hussein Askary, EIR's Mellemøstredaktør, som lige har oversat den arabiske version af rapporten.

Den Nye Silkevej og den iranske rolle; Hr. Abbas Rasouli, først sekretær på Irans ambassade i Danmark.

Video: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli.

Audio: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli

Afskrift: Forlæng Verdenslandbroen ind i Sydvestasien og Afrika: Afskrift af Hussein Askarys tale

Afskrift: Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale

Mere om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på dansk:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevej fører til menneskehedens fremtid! Oktober 2014

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Nyhedsorientering december 2014: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche

BYG VERDENSLANDBROEN FOR VERDENSFRED

Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København den 30. januar 2015, med titlen: »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Nyhedsorientering febr. 2015.

Nyhedsorientering maj 2015 – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem Civilisationer, af Hussein Askary

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Link: Homepage about the EIR report The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge

The English, Arabic and Chinese versions of EIR's report are available from EIR and The Schiller Institute in Denmark.

Prices for the 400-page report:

English: printed 500 kr.; pdf. 300 kr.; Arabic: printed 500 kr.; Chinese: pdf. 300 kr.

Please contact tel. 53 57 00 51 or 35 43 00 33, or si@schillerinstitut.dk

Invitation:

Terror in Europe, and elsewhere. Waves of refugees leaving countries racked by war and economic ruin, from Afghanistan to Africa. Threats of financial crash in the trans-Atlantic region. Dangers of escalating confrontation and war against Russia and China. Is there any hope for the future?

The Schiller Institute and Executive Intelligence Review, led by the ideas and efforts of Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche, have been working for decades to create a paradigm shift, away from "geopolitics," to a new era of cooperation between sovereign nations, based on an ambitious infrastructure-driven economic development strategy – a plan for lasting peace through economic development.

In 2013, this New Silk Road and Eurasian Land-Bridge strategy was adopted by Chinese President Xi Jinping, who called it the "One Belt, One Road" policy, which now includes agreements with 60 countries. In addition, the economic development alliance among the BRICS countries, and the establishment of

new credit institutions, constitute an alternative in the making.

In December 2014, EIR published a ground-breaking special report in English, *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*, the sequel to its 1996 report, which elaborates the new set of economic principles needed for world economic development. The Chinese version was issued in 2015.

Now, if there is to be a solution to the heart-wrenching suffering of the people of the Middle East and Africa, and the effects of the crisis in Europe, the New Silk Road must be extended to those regions, on its way to becoming the World Land-Bridge. The recent negotiations led by U.S. Secretary of State Kerry (despite opposition from other factions in the Obama administration), and Russian Foreign Minister Lavrov, regarding Iran and Syria, have also helped to create the political preconditions for such a new “Marshall Plan” to immediately come into effect.

There are already moves in that direction. An example of “win-win” cooperation was demonstrated during Chinese President Xi Jinping’s recent visit to Egypt, Saudi Arabia and Iran, where he confirmed China’s support for real economic development in the region, backed up by \$55 billion in loans and investments.

And on March 17, the Arabic version of EIR's report was presented in Cairo by Egyptian Transportation Minister Dr. Saad El Geyoushi, and EIR Arabic desk chief Hussein Askary, who translated the report, at a well-attended launching at the Ministry. An expanded chapter on proposals to rebuild Southwest Asia is included.

The Copenhagen seminar will present the vision of a new paradigm, instead of geopolitics, terror, war and economic collapse. Mustering the creative efforts of populations collaborating to rebuild their nations, is the only way forward.

april 2016:

At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed

Schiller Instituttets konference i torsdags i New York City, "At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed", markerede en succes for Lyndon LaRouches idé. Selvom flere og mere fyldige rapporter vil følge, så kan så meget allerede nu siges med sikkerhed; nærværende rapport reflekterer kun en del af begivenhedsforløbet.

Helga Zepp-LaRouche åbnede konferencen med en omfattende og inspirerende tale med titlen, "Hinsides geopolitik og polaritet: En fremtid for den menneskelige art", i hvilken hun blotlagde den umiddelbare trussel om en udslettelseskrig og viste, at alene idéen om Verdenslandbroen, som hun sammen med sin mand udviklede i perioden under Warszawapagten sammenbrud, kan tilvejebringe en varig garanti for fred. Hun gik videre med at skitsere en dialog mellem civilisationerne, hvor alle civilisationer i verden vil blive repræsenteret ved deres historiske, kulturelle højdepunkter, så som Weimar-klassikken for Tysklands vedkommende og et USA, som det først blev udtænkt til at være af Benjamin Franklin og Alexander Hamilton.

Helga efterfulgtes som taler af den tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark (1966-67), der sammenvævede sin egen mangeårige erfaring til en redegørelse om den nyere verdenshistorie, og som understregede et alternativ til den krigspolitik, som de fleste amerikanske regeringer efter Kennedy-tiden har ført.

Den næste taler var en aldeles enestående person fra Kina, nemlig landets ledende professor i journalistik og tilligemed leder af meget andet, Li Xiguang. Professor Li har anført en

pilgrimsfærd, der har varet i årtier, for Silkevejen – tværs over Centralasien og ned langs hver af de tre nord-syd ruter, og tilbage igen. Ikke færre end 500 af sine studerende har han siden 1990 ført med sig på denne pilgrimsrejse, og han har skrevet et tobindsværk om den Nye Silkevej. Skønt hans mål med Silkevejen ikke er af religiøs karakter – hans mål er de samme som LaRouche-bevægelsens – så modellerer professor Li sig selv efter de store kulturelle, kinesiske helte, buddhistmunkene Xuanzang (602-664) og dennes forgænger Faxian (337-422). Begge foretog vidstrakte og anstrengende rejser langs Silkevejen og bragte den første, reelle viden om meget af verdenscivilisationen, der især omfattede sanskrit-sproget og kulturen, samt originale, buddhistiske skrifter, med tilbage til Kina.

Xuanzang tilbragte intet mindre end 16 år på denne rejse og vendte tilbage med 600 indiske tekster. Efter ønske fra Tangdynastiets kejser, færdiggjorde han i 646 sit 12-bindsværk, "Krøniken om det store Tangdynastis vestlige områder" der er blevet en af hovedkilderne til studiet af Centralasien og Indien i middelalderen, og som danner grundlag for romanen fra det 17. århundrede, "Rejsen til Vesten", en af de fire store, klassiske, kinesiske romaner.

Der vil senere komme rapporter fra eftermiddagens session, der satte fokus på rumprogrammet, og som blev indledt af Kesha Rogers med en levende præsentation. Sessionens højdepunkt var en spørgsmål-svar-session over Skype med Lyndon LaRouche. LaRouche førte de fleste af spørgsmålene tilbage til kardinalspørgsmålet, nemlig, at forandringer i det fysiske system, og i menneskehedens fremtid, skabes af selve det tænkende menneskelige intellekt; det er der intet dyr, der er i stand til. Menneskeheden organiseres gennem sine egne handlinger af denne art; det er disse, der leder til enten succes eller fiasko. Dette er kendetegnende for den sande videnskabsmands intellekt, som Einstein eksemplificerer. Men denne redegørelse er blot en karakteristik; de faktiske svar bør studeres i detaljer.

Flere end 200 mennesker var mødt frem, kernemedlemmer ikke

medregnet. Omkring et dusin fremmede lande fra Europa, Asien og Afrika var repræsenteret, enten ved diplomater, kulturelle forbindelser eller på anden vis. Mange musikere deltog, og mindst fem mennesker fra Brooklyn kirken, hvor vi opførte Messias i påsken. Dette er muligvis den største konference, vi nogensinde har holdt.

Som konklusion skal det siges, at denne konference markerer en sejr for en af Lyndon LaRouches ideer: nemlig Manhattan-projektet, som han præsenterede tilbage i oktober 2014. Og dog blev han dengang, i lighed med Einsteins berømte udtalelse om Kepler i 1930 på 300 års dagen for dennes død, "ikke støttet af nogen og kun forstået af ganske få". Lyndon LaRouche, der skabte det Strategiske Forsvarsinitiativ og senere sammen med sin kone skabte den Eurasiske Landbro, har endnu engang skabt en ny og fuldstændig anderledes original idé. En idé, som atter har vist sig at være gyldig.

Klik her for videoerne og afskrifterne på engelsk.

Lyndon LaRouche advarer om atomkrigstrusel

LAROUCHE: Jeg vil sige, at lige nu gennemgår vi – ikke en simpel version af hvad vi tidligere har haft – men vi går ind i en krisesituation, der er meget dybt rodfæstet, ikke bare i USA, men på meget af planeten. Vi er på kanten af truslen om en lancering af krig imod Kina, og implicit også Putin, men Kina i særdeleshed – og truslerne er ved at blive meget alvorlige.

HONG LEI (talsmand for det kinesiske udenrigsministerium): Installationen af THAAD systemet har strakt sig langt ud over

forsvarsbehovene i forhold til Nordkorea, og vil direkte skade Kinas strategiske og sikkerhedsmæssige interesser, såvel som den regionale balance.

LAROUCHE: Hvis disse trusler blev ført ud i livet, ville den umiddelbare effekt være generel verdensomspændende termonuklear krig. Det er kendsgerningerne. For hvis Putin blev slået ud, og hvis Kina, efter Obamas direktiver, blev ramt direkte, ville man have den værste generelle krigsførelse på planeten Jorden, der nogensinde er forekommet og som vi nogensinde har erfaret. Det er der vi er.

GEN. PHILIP BREEDLOV (øverstkommanderende for NATO): Om nødvendigt er vi er parate til at kæmpe og vinde...vores fokus vil ekspandere fra sikkerhed til afskrækkelse, inklusiv forholdsregler, der forøger vort samlede beredskab enormt. Mod øst og nord står vi over for et fornyet og aggressivt Rusland, der fortsat, som vi har været vidne til igennem de sidste to år, søger at udvide dets indflydelse på dets periferi og derudover.

LAROUCHE: Hvis vi ikke griber ind med det samme, og Obama agerer som han lige nu har til hensigt – vil han sætte en generel verdensomspændende termonuklear krig i bevægelse. Hvorvidt det vil lykkes ham at gøre det eller ej, er et andet spørgsmål, men kendsgerningen er, at han har til hensigt at gøre det. Og han sætter militære styrker ind på det -mange militærstyrker.

SERGEI GLAZYEV (Økonom og rådgiver til præsident Putin): Som det altid sker i en verdensøkonomisk orden under forandring, prøver det land, der er ved at tabe sit lederskab, at slippe en verdenskrig løs for at få kontrol over periferien ..... . State Department og det Hvide Hus fortsætter med at se verden gennem prismet af både den Kolde Krig og britiske konfrontationer med Rusland og Tyskland i det nittende århundrede. Og USA er i gang med at slippe en ny krig løs.

LAROUCHE: For indeværende er planetens transatlantiske samfund en katastrofe. Alt hvad vi havde på forhånd er netop krakket. Vi mister det hele. Så vi har to ting at gøre:

Få Obama ud med det samme. (Med det samme!) Forlad ham, han går efter en termonuklear krig! Så I er nødt til at få ham ud. Når dette skridt er taget, er I nødt til at tage foranstaltninger til genopbygning, og de foranstaltninger er mulige, de lader sig gennemføre. Der skal foretages en reorganisering af Kongressens politiske struktur og så videre. Og I må gå ud og finde folk, der er villige til at stå frem, som er i stand til at se på de ting vi kunne gøre, eller skulle have gjort. Det vil indebære, at gennemføre et program i lighed med det program, der gennemføres i Kina! Det Kina, som Obama har til hensigt at ødelægge.

Så det vi ønsker at gøre, er simpelthen at tage de samme ting i brug, som vi havde i forbindelse med rumprogrammet, at genoplive rumprogrammet, for vi skal have gjort en masse rumligt opdagelsesarbejde – rumarbejde. Og det vil blive meget vigtigt og meget rigt, og uden at gøre netop det, og uden at bruge det, klarer I det ikke.

Så I har intet alternativ til denne situation. Men hvis et sådant foretagende har det engagement, der skal til, og man er parate til at udfolde det, ville jeg sige: "Pris dem. Vi behøver dem!"

Og bak dem så op.

Ny dynamik til at dumpe det døde britiske system viser

sig

I dag stod den kinesiske præsident Xi Jinping og den tjekkiske præsident Milo Zeman side ved side i Prag, og roste den Tjekkiske Republik som værende den nye port for 'Bæltet og Vejen' til CEEc (central- og østeuropæiske lande), og dermed til hele Europa. De overværede underskrivningen af økonomiske samarbejdsaftaler og talte om kulturelle udvekslinger og en ny lys fremtid.

Hvad der højt og tydeligt, omend usagt, kom frem, er den stærke kontrast mellem denne vind-vind situation, og så det selvdestruktive spor, som Europa og den Transatlantiske verden ellers er opsat på med det igangværende finansielle nedbrud, nedskæringspolitikken, lidelserne, militariseringen og et potentielt kernevåbensholocaust. Og i dag annoncerede EU's Jean-Claude Juncker en pseudo "Silkevejs-plan" for EU, blottet for indhold, og med sølle ressourcer.

Igen, i modsætning til denne døds- og ødelæggelsespolitik, havde den russiske præsident Putin en lang telefonsamtaler med Irans præsident Rouhani, om opfølgende aktioner mod ISIS i regionen, nu da den syriske hær, med russisk luftstøtte, har drevet ISIS ud af Palmyra, og generobret den antikke by. Den syriske hær er begyndt at bevæge sig støt mod øst, imod terroristerne. Russiske eksperter har meldt sig frivilligt til at hjælpe med at genoprette de antikke historiske vidnesbyrd i Palmyra. Billederne af de befriede antikke byer, Palmyra og Aleppo, mobiliserer millioner af mennesker verden over, mennesker, som længes efter at besejre terrorismen totalt, og genoprette håbet.

Realiteten i at dette kan gøres – og at vi befinder os i et verdensomspændende faseskifte – blev i dag understreget af Hussein Askary, arabisk redaktør for EIR. Han iværksatte en oversættelse til arabisk af den nyligt udgivne arabiske version af EIR's specialrapport Den nye Silkevej bliver til

Verdenslandbroen. Askary, der talte ved en telekonference med kolleger fra hele Europa, pegede på eksemplet i denne uge i Yemen, hvor en læsegruppe under krigslignende betingelser er gået i gang med ugentlig læsning af Landbro-rapporten. Dette indikerer et skifte, sagde han. I Yemen mødes folk, der bombarderes af den 'gamle orden' for at læse materialer om den 'nye orden'!

Askary tilføjede: se hvad vi har opnået. Vi giver ikke folk 'gode' nyheder, vi skræmmer ikke folk med 'dårlige' nyheder; vi giver dem ikke gode nyheder for at de skal føle sig bedre tilpas. Vi skaber en ny geometri i verden, med Rusland, Kina og andre. Vi er nødt til at få folk væk fra denne ide, med at den britiske orden har så og så mange penge, så og så megen mediemagt. De tager fejl. Der er en ny dynamik i verden, og vi vil tilvejebringe ideerne for denne dynamik. Vi må formidle til vore støtter, at vi forandrer verden. De burde slukke deres TV, og holde op med at lytte til de kommentatorer, der tog fejl af økonomien, tog fejl med hensyn til Syrien, tog fejl af det hele. Vi må formidle til folk, at vi opererer i en ny geometri.

Askary refererede til den instruktion, som chefen for den finske modstandsbevægelse imod Nazi-besættelsen gav til hans kæmpere; læs Platons dialoger mens I hviler jer, for det vil bestyrke jer i kampen mod fjenden.

Klokken er ved at falde i slag:

Konfrontation med atomvåben, eller win-win-samarbejde om Den nye Silkevej? Af Helga Zepp LaRouche

Det seneste eksempel på denne, Den nye Silkevejs større tiltrækningskraft i forhold til den geopolitiske konfrontation med Rusland og Kina, har vi netop set i form af den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i den Tjekkiske Republik. Præsidenterne Xi og Zeman undertegnede en omfangsrig liste af aftaler inden for områderne højteknologi, infrastruktur og realøkonomi og fejrede den »Gyldne Stad« Prags rolle som »porten« ind til samarbejdet mellem Kina og Europa.

Netop dette samarbejde er ligeledes nøglen til løsning af flygtningekrisen, der blot har bragt frem for dagens lys, hvilket skrøbeligt fundament, EU er bygget på.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Prags astronomiske ur er et af de ældste og mest omfattende ure, der nogensinde er bygget. Det blev først installeret i 1410, og senere genopbygget af Mester Hanus i 1490. Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i den Tjekkiske Republik, med underskrivelse af mange aftaler om samarbejde, fejrede den »Gyldne Stad« Prags rolle som »porten« ind til samarbejdet mellem Kina og Europa.

Forlæng Den Nye Silkevej til Mellemøsten og Afrika. Tale af Helga Zepp-LaRouche på EIR-seminar i Frankfurt, 23. marts 2016

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak, og velkommen til. Alt imens dette seminar er helliget løsninger til verdens presserende problemer, kræver de dramatiske begivenheder naturligvis at jeg kommenterer dem. Og idet jeg berører disse forskellige eksistentielle trusler mod vor civilisation, ønsker jeg blot at sige, at løsningerne er indenfor rækkevidde, og afhænger helt og holdent af vore handlinger. Så dette er ikke noget akademisk seminar, men et udkald til virkeligt at gå over til at implementere, hvad vi vil præsentere i løbet af eftermiddagen.

Jeg tænker, at man nu kan sige, at vi har en eksistentiel civilisationskrise. Hvis man ser på alle de forskellige kriseramte områder, og de forskellige temaer – flygtningekrisen, den finansielle krise, krigsfaren, og – i det mindste i den transatlantiske verden – kulturelle kriser, kan man faktisk sige, at vor menneskelige art bliver prøvet: Er vi moralsk egnet til at overleve? Er vi intellektuelt i stand til at forstå, og gribe, de løsninger, der eksisterer? Eller er vi dømt til at fortsætte den nuværende kurs, der styrer mod katastrofe.

Nu er det helt åbenbart vigtigt at korrigere nogle udlægninger af, hvordan visse udviklingsforløb bliver præsenteret for offentligheden. Og lad mig blot kort berøre, hvad der skete i Bruxelles i går, og som klart vedrører enhver – truslen fra terrorisme – hvilken nu præsenteres af de officielle regeringer, som at vi er nødt til at opgive datasikkerhed, at vi må have mere centralisering, at vi må opgiver friheder. Og jeg vil modsætte mig dette med henvisning til, at da angrebet på Charlie Hebdo fandt sted for godt et år siden i Paris, sagde tidligere formand for det amerikanske senats 9/11 kommission Sen. Bob Graham [D-FL], at hvis de famøse klassificerede 28 sider vedrørende Saudi Arabiens rolle i det oprindelige september 11.-angreb var blevet offentliggjort, ville Charlie Hebdo terrorangrebet ikke være sket.

Nu er det klart, at man ikke kan diskutere truslen om terror, og hvad der skete i Bruxelles, uden at se på Saudi Arabien og Qatars rolle i at understøtte Wahhabi Salafisme; og naturligvis det faktum, at Tyrkiet – helt frem til i dag -, køber olie af ISIS, og støtter ISIS med våben og udstyr. Talskvinde for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, sagde netop i går, at dobbeltmoralen hvad angår terrorisme må høre op. At man ikke kan støtte terrorisme i den ene del af verden, og så ikke forvente, at den dukker op på andre dele af planeten. For nu bare at give jer et eksempel, d. 15. marts, for et par dagen siden, bombede koalitionen ledet af Saudi Arabien en markedsplads i Mustaba, i det nordlige Yemen, hvilket forårsagede, at 120 mennesker blev dræbt, heraf 20 børn, og 80 blev såret, og dette blev ikke nævnt med et eneste ord i de vestlige medier. Disse ofre er ligeså meget mennesker, som ofrene i Bruxelles.

I lyset af hvad jeg lige sagde, er også det faktum, at EU lægger alle sine æg i aftalen med Tyrkiet om at løse flygtningekrisen, totalt latterligt. Selv de neokonservative Eric Edelman og Morton Abramowitz, begge tidligere amerikanske ambassadører i Tyrkiet, sagde, at Erdogan-regeringen ikke fungerer, at det er et autoritært regime, der er ved at kollapse økonomisk, og som fører borgerkrig mod deres egen befolkning, nemlig Kurderne.

Så hvis EU derfor siger, at vi er nødt til at løse flygtningekrisen gennem en aftale med denne regering, mens FN højkommisæren allerede har sagt, at den massedeportation af flygtninge, der nu foregår, fra Grækenland til Tyrkiet er ulovlig. Og at det desuden ikke fungerer, idet der på førstedagen efter at denne aftale trådte i kraft, landede 1662 flygtninge i Grækenland, der søgte nye ruter, nye øer og især [den syriske] befolkning af flygtningene er meget bange for at blive sendt tilbage i armene på ISIS.

Nu har FN's Menneskerettighedskommission samt Læger uden Grænser stoppet deres arbejde med flygtningene i protest, fordi de siger at det er uholdbart, og at det ikke fungerer. FN's Menneskerettighedskommission sagde også, at de såkaldte 'hotspots', der ifølge EU antages at løse flygtningekriser, er blevet gjort til detentionslejre. Familier har ikke tilladelse til at forlade deres indkvartering, der *de facto* er blevet gjort til fængsler.

'United Left' i Spanien forfølger en kriminel retssag imod premierminister Rajoy på grund af hans forsvar af EU-Tyrkiet aftalen, idet man siger, at dette er en undladelse af at hjælpe, dette er deportation af mennesker, der har ret til, i det mindste, et check af, om de har ret til asyl, og dem

kan man ikke bare sådan deportere.

Andre medier, som dem i Ungarn, der er under angreb af EU, siger, "hvad skete der med de humanistiske rettigheder og værdier i den Europæiske Union?"

Vores præsident Joachim Gauck for indeværende på tur til Kina, hvorunder han bringer overtrædelser af menneskerettigheder i Kina op. Hvis det ikke var så tragisk for folk, der er ofre for EU's politik, ville det være en farce.

Lad mig om Kina blot sige dette: Som svar på anklager om krænkelser af menneskerettigheder udsendte Kina deres egen rapport om overtrædelse af menneskerettigheder i USA, som går ind i fortsatte krige i Mellemøsten baseret på løgne og dræber med droner, og siger, at det i lyset af alt dette er latterligt, at USA stadig spiller rollen som dommer i menneskerettighedssager.

Omvendt har Kina løftet 900 millioner mennesker ud af fattigdom. I mine øjne har de gjort mere for menneskerettigheder end nogen som helst, der anklager dem for krænkelse af menneskerettigheder. Fordi hvis man ser på EU og USA, stiger andelen af fattige mennesker hele tiden; i USA er tallet 50 millioner og stigende; og et element af den nye femårsplan for Kina er at lindre fattigdommen – for Kinas vedkommende i år 2020, og verdensomspændende i år 2025.

Så derfor, har man brug for at anlægge et andet synspunkt, end hvad, der præsenteres af medierne.

Lad os nu se på et andet "spin" og stor løgn: Der er den store historie om, at Kina skulle være ansvarlig for den finansielle turbulens i markederne, at den kinesiske økonomi skulle være ved at kollapse, at

den Nye Silkevej er ved at 'floppe'. Se på situationen i Europa: ECB-chefen Mario Draghi satte ikke alene rentesatsen ned til 0, – endda negativ rentesats for banker, der ønsker at parkere penge i ECB; men han taler nu åbent om "helikopter penge." Som I ved, betyder "helikopter penge" at kaste penge ud af helikoptere for at oversvømme markedet med likviditet. Og selv Otmar Issing, der så vidt jeg ved er en trofast monetarist, den tidligere cheføkonom for ECB, sagde "dette er en ødelæggende idé; en centralbank, der giver penge ud gratis, er næppe i stand til nogensinde at genvinde kontrollen over markederne. Dette er total mental uorden."

Heldigvis er redningsbåden for den synkende Titanic – den europæiske og amerikanske økonomi – allerede til stede, i form af tilbuddet fra Kina om den Nye Silkevej: "Ét bælte, én vej" – politikken. Denne blev fremlagt af Xi Jinping for to år siden i Kasakhstan, og har siden da taget en dramatisk udvikling. Der er nu over 70 nationer, der har udtrykt konkret interesser i at samarbejde med Silkevejen, og over 30 lande har underskrevet meget konkrete aftaler om mange, mange projekter.

Den Nye Silkevej, som Schiller Institutet har ført kampagne for igennem 25 år som vores svar på Sovjetunionens kollaps, er en komplet anderledes model. Den er baseret på, hvad præsiden Xi Jinping kalder "win-win" politik: at lande samarbejder om fælles projekter på basis af indbyrdes interesse, komplet respekt for andre landes suverænitet. Naturligvis forfølger Kina det i sin egen interesse, men tilvejebringer så hvad der også er i de deltagende landes interesse.

Nu sagde Udenrigsminister Wang Yi fornyligt, at "den Nye Silkevej er Kinas idé, men at den skaber

muligheder for hele verden." Og det er afgjort den nye model for relationer mellem alle lande. For indværende går den kinesiske intra-asiatiske handel frem med høje vækstrater. Imidlertid lider relationerne med Europa og USA, ikke på grund af Kina, men på grund af den økonomiske og finansielle tumult indenfor EU og USA. Men det kinesiske lederskabs respons herpå er, at vende krisen til en mulighed ved at fremme den interne kinesiske økonomi til det næste kvalitative spring gennem innovation og skabelse af nye industrier samt opgradering af det teknologiske niveau af arbejdsstyrken, og ved den nyligt afsluttede Nationale Folkekongres, hvor man præsenterede den 13. femårsplan, brugte premierminister Li Keqiang ordet "innovation" 61 gange i hans tale. Han sagde, at hans sigte er at vende Kina fra at være en kvantitets-forhandler til at være en kvalitets-forhandler, grundlæggende at gøre Kina til en videns-intensiv økonomi. Og hvis man for eksempel ser på et af kinesernes eksport-flagskibe, dets højhastighedstog, har Kina bygget 125 km. normal jernbane, men omkring 20.000 km. hurtigtog. De ønsker at have 50.000 km hurtigtog i år 2025, og vil forbinde hver større by i Kina med hurtigtogs-systemet.

Jeg kan fortælle jer, at jeg rejste med hurtigtog på forskellige måder i Kina: Disse tog kører med omtrent 310 km/timen, de løber meget jævnt, de ryster ikke, man hører ingenting. Det er en excellent teknologi, og det er et af Kinas eksport-flagskibe.

Så konceptet med bygningen af Ét bælte, én vej, hvilket i Asien også kaldes den "asiatiske konnektivitet" er særdeles meget attraktivt. Det betyder grundlæggende særdeles høj teknologi. Wu Ji,

som er direktør for CAS – det Nationale Rum Videnskabs Center, har netop sagt "rumvidenskab er uadskilleligt fra Kina innovationsdrevne udvikling. Hvis Kina ønsker at være en stærk global nation, må det ikke alene forfølge sine egne umiddelbare interesser, det må også bidrage til menneskeheden. Kun på denne måde kan Kina opnå virkelig respekt i verden."

Hvor avanceret det kinesiske rumprogram er, kan man for eksempel se af det faktum, Kinas næste månemission til næste år vil gå til bagsiden af månen, hvilket betyder at landingsfartøjer og månebiler vil lande der, hvilket aldrig har været gjort før. Og bagsiden af månen vil give et nyt vindue til rummet, fordi man der, fri for udstråling og støj fra Jorden, på en meget konkret måde kan udvikle en langt bedre forståelse af, hvad der foregår i det nære univers.

Kina gør alt rigtigt nu – jeg siger ikke alt, men mange, mange ting gør de rigtigt ved simpelthen at gøre, hvad Tyskland plejede at gøre, da Tyskland gik fremad. Shang Fulin, formanden for den Kinesiske Bankreguleringskommission sagde ved en bestemt lejlighed fornylig, at Kina fra nu af vil beskatte spekulative pengetransaktioner med, hvad man her ville kalde, en "Tobin skat"; man vil fremme små og mellemstore industrier; man vil fremme, at sparebanker yder kredit til disse småindustrier, hvilket er hvad den tyske Mittelstand plejede at være, og hvilket gjorde Tyskland velhavende. Og "grundlæggende er det topprioriteten for den finansielle sektor, at støtte udviklingen af realøkonomien", sagde Li Keqiang videre. Det set i forhold til, og det er nu mine egne ord, Mario Draghi's trykning af penge alene for spekulative

formål.

Nu, for bare to uger, eller 10 dage, siden, kom jeg tilbage efter en stor konference i New Delhi. Det var Raisina Dialogen, der nu overgår til at blive en årlig konference organiseret af den indiske regering, og der, kan jeg forsikre for, ønskede mange af talerne fra asiatiske lande, fungerende udenrigsministre, tidligere præsidenter, ledere af førende institutioner, alle ønskede de integration med Ét bælte, én vej – politikken, fordi de har indset, hvad den Nye Silkevej betyder for lande som Sri Lanka, Bangladesh, Nepal, Bhutan, Afghanistan, at det indebærer, at de kan importere den kinesiske model for økonomisk udvikling, og gentage hvad Kina har gjort, med den rivende økonomiske udvikling, de har gennemgået i de seneste 40 år, i særdeleshed i de sidste 25 år.

Schiller Instituttet foreslog allerede for nogle år siden, nemlig i 2012, at den eneste måde hvorpå man stopper terrorisme, og nu i de seneste år, hvorpå man stopper flygtningekrisen, er ved at bringe udvikling til Sydvestasien, til Afrika. Fordi kun hvis man har et omfattende udviklingsprogram for de lande, der er blevet destrueret af krig eller mangel på udvikling, som det er tilfældet i Afrika, kun hvis metoden med den Nye Silkevej tages i anvendelse for Mellempøsten og for Afrika, kan disse problemer løses. Og dette er nu på bordet.

Jeg tror, at med besøget af præsident Xi Jinping i Teheran for fire eller fem uger siden, hvor han præsenterede den Nye Silkevej. Kort efter hans besøg ankom det første Silkevejstog fra Yiwu, i Kina, til Teheran med 32 containere, tror jeg og Xi Jinping sagde, at den Nye Silkevej er et koncept, der kan udvides til at omfatte hele den Sydvestasiatiske

region. Irans præsident Rouhani sagde umiddelbart, at Iran ønsker et samarbejde. Ved denne konference i New Dehli, hvor jeg deltog, sagde den tidligere Afghanske præsident Karzai, at Afghanistan må blive et knudepunkt i den Nye Silkevej, og forbinde Asien med Europa, og andre ledende talere var inde på det samme.

Nu vil jeg gerne sige, og I vil også høre om det fra andre talere, jeg antager, at den eneste måde hvorpå vi vil komme ud af kriserne, er ved at vi udvikler Mellemøsten sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Ægypten og andre lande i regionen, og at vi får Tyskland, Frankrig, Italien, USA og alle andre lande til at samarbejde i, hvad jeg ville kalde for, en "Marshall-plan – Silkevejs-perspektiv for Mellemøsten og Afrika." Jeg nævner alene "Marshall-plan", ikke fordi det er ment som et koldkrigs-instrument, som Marshall-planen egentlig var, men fordi det minder folk i Europa om, at man kan rekonstruere lande, der er blevet ødelagt af krig, med økonomisk udvikling, og at det er den eneste måde, hvorpå vi kan standse flygtningekrisen. Fordi kun hvis man giver folk tilskyndelse til at genopbygge deres egne hjemlande, og man giver unge mennesker et perspektiv af håb – om at blive læge, videnskabsmand, lærer, – at man kan udtørre kilderne til terrorisme. Og det er en konkret plan, som nu er på bordet. Og enten får vi europæiske institutioner til at gå med på dette initiativ, eller også knuser vi ind i væggen.

Så dette var, hvad jeg til at begynde med, ønskede at sige.

Uden en mission er I døde!

22. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – »Bankerotten i USA's økonomi er generelt set færdigt. Det er absolut færdigt«, erklærede Lyndon LaRouche kategorisk i sin **diskussion mandag den 21. marts med LPAC Policy Committee**, under den internationale webcast.

Mens de fleste amerikanere ser den anden vej og med frygt i sjælen forsøger at lade som om, at det ikke finder sted, så er det, vi i virkeligheden er vidne til, hele det transatlantiske finanssystems død – det er bankerot og står ikke til at redde. Men, vi er også vidne til en nations død, og dens befolknings død, fordi vores fornemmelse for en national mission – og de enkelte individers fornemmelse af formål og selve det, at have en identitet – systematisk er blevet fjernet af Det britiske Imperium, dets agenter og dets politik internt i USA. Intet har været så afgørende for denne operation som nedlæggelsen af NASA, som er kulmineret under Obamas præsidentskabs-parodi.

I går erklærede LaRouche: »Der er hele kategorier af folk, der under normale omstændigheder var produktive mennesker. De har ikke længere nogen rolle at udfylde. For det første sidder vi på toppen af en vulkan, som er det bankerotte, transatlantiske finanssystem, som kan – og vil – eksplodere i en hyperinflationsskabende nedsmeltning, hvad øjeblik, det skal være. Tro endelig ikke, at den nuværende politik med endeløse bailouts og »helikopterpenge«, som tidligere formand for Federal Reserve, Ben Bernanke, holdt af at kalde det, kan holde stand. Man kan ikke forsøge at 'redde' for 2 milliard dollar værdiløse, spekulative finanspapirer med endnu en milliard finansielt affald, uden, at det eksploderer op i ens ansigt. De regeringer, der støtter op omkring denne galskab – såsom Obamaregeringen – er lige så skyldige i de forbrydelser,

der begås.

Det britiske Imperium er dømt til total undergang, understregede Lyndon LaRouche i dag, og de handler i total desperation: de vil ikke acceptere et nederlag, og de er parate til at dræbe en masse. Der er stærke indikationer på, at dette er i gang i USA, såvel som i Europa.

Dødsfald som følge af narko-overdosis, alle kommuner, USA, 2002-2014. O.D.'s er steget til tårnhøje tal i næsten alle USA's kommuner under Bush' og Obamas præsidentskaber.

Ud over det eksploderende finanssystem, så sidder vi også på toppen af nok en vulkan, som er den erklærede hensigt fra Det britiske Imperium – og fra deres marionet, Barack Obama – om at fremtvinge regimeskift i Rusland og Kina. Som Lyndon LaRouche i årevis har advaret om, så er kriserne i Libyen, Syrien og Irak, og international terrorisme generelt, alle sammen rettet mod et strategisk atomopgør med Rusland og Kina. De seneste »barbariske« terrorhandlinger i Bruxelles, som præsident Vladimir Putin kaldte det, er ingen undtagelse. Idet hun talte om de internationale sponsorer af terrorisme – som vi ved er Det britiske Imperium, der opererer under diverse flag – var talsperson for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, ligefrem: »Man kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, de også dukker op i en anden.«

Rusland og Kina fortsætter med at spille deres rolle i at gå op imod dette vanvid, og bygge et Nyt Paradigme baseret på en mission for menneskeheden, der udfolder sig omkring win-win-samarbejde om grundlæggende forskning så som rumforskning, og samstemmende store infrastrukturprojekter her på planeten Jord.

Men for at det skal lykkes, må USA bringes med ombord i dette Nye Paradigme. Til en begyndelse må de nazister, der ønsker at

forvandle USA til en koncentrationslejr, afsløres som det, de er – lige fra FBI-hooligans, til Obamas drabsmaskine og til Wall Street-bankerne, der har folkemord i deres kølvand. At give dem en stærkt forsinket blodtud er en god måde at få humøret op og genoplive optimisme på.

Dernæst må landet genoprette sin fornemmelse for national mission omkring NASA's rumprogram, med Kesha Rogers' kampagne som spydspids for vore bestræbelser i denne retning. Dette vil gengive folk ikke alene produktive jobs, men selve deres fornemmelse for mening og menneskelig identitet. Og det er en kraft, som Det britiske Imperium ikke kan håndtere.

Terrorister angriber Bruxelles, ISIS påtager sig ansvaret

22. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Byen Bruxelles, der er hjemsted for NATO og Den europæiske Kommission, kom under terrorangreb i dag. Angrebene fandt sted på Bruxelles Maalbeek metrostation, og kort tid efter rev to eksplosioner igennem Zaventem-lufthavnens afgangshal. I skrivende stund er dødstallet kommet op på 34, med 230 sårede, heraf nogle alvorligt. Sprængningerne blev udløst af selvmordsbomber.

ISIS påtog sig efterfølgende ansvaret via sin propaganda-website med følgende udlæg: »Kæmpere fra Islamisk Stat åbnede ild i Zaventem-lufthavnen, før flere af dem detonerede deres bombebælter, ligesom en martyr-bombemand også detonerede sit bombebælte i Maalbeek metrostation. Angrebene resulterede i flere end 230 døde og sårede.«

De belgiske myndigheder forhøjede beredskabet mod terrortrussel, lukkede al offentlig transport i den belgiske hovedstad ned og rådede lokalbefolkningen til at holde sig indendørs efter eksplosionerne. Det belgiske VTM-medie rapporterede også, at ikke-essentielt personale på Tihange atomkraftværket, der ligger 85 km øst for Bruxelles, blev evakueret. VTM sagde også, at der ikke foreligger beviser for, at atomkraftværket skulle være udsat for trusler. Denne forsigtighedsforanstaltning blev indført, angiveligt, fordi de belgiske myndigheder havde fundet materiale, der tilsyneladende viste, at en belgisk topembedsmand inden for atomkraft var blevet overvåget, i lejligheden tilhørende Mohamed Bakkali, som var blevet arresteret for påstået involvering i terrorangrebene i Paris i november sidste år.

Der blev indført forhøjet alarmberedskab i mange byer i hele Europa, og også i USA.

Foto: La Grand-Place, Bruxelles.

Supplerende materiale:

Putin kalder terrorangreb i Bruxelles for en »barbarisk forbrydelse«; Zakharova angriber vestlig støtte til terrorister

22. marts 2016 – Idet han udtrykte sin dybtføjte kondolence over for det belgiske folk, har den russiske præsident Vladimir Putin »kraftigt fordømt disse barbariske handlinger« samtidig med, at han forsikrede »det belgiske folk om Ruslands absolutte solidaritet med det belgiske folk i disse svære timer«, sagde talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, i dag, iflg. en rapport fra *Sputnik*. »Præsident Putin har allerede sendt kondolencetelegram til Kong Philippe af Belgien i forbindelse med civile dødsfald i en række bombesprængninger i Bruxelles«,

sagde Peskov til reportere.

»I takt med, at flere og flere mister livet, og vi mister kostbar tid, begynder folk at forstå, at denne politik med dobbelte standarder mht. bedømmelsen af terroraktiviteter, er en politisk blindgyde«, sagde talsperson for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova kort tid efter, at der begyndte at indløbe rapporter om angrebene i Bruxelles, rapporterer *BRICS Post*. »De kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, at de også vil dukke op i en anden del.«

Med en anklagende finger rettet mod NATO for at forsømme forsvaret af sin egen baghave, og med et udfald mod NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, tweetede chefen for Ruslands parlamentskomite for udenrigsanliggender, Alexey Pushkov, at NATO-chefen har tilladt »folk at sprænge sig selv i luften lige under hans næse«, mens »NATO var optaget af at bekæmpe den imaginære, russiske trussel«, rapporterer *Newsweek*.

Se også: *Putin: Rusland er forpligtet over for fredsproces i Syrien; fortsat militær årvågenhed over for terrorisme*

Hold op med at skjule katastrofen – Se den i øjnene, og tag ansvar!

21. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Finanssystemets kollaps kan ikke længere skjules for befolkningerne i Europa

og USA. Bankerne er gået i panik – med en udvidelse af den kvantitative lempelses pengetrykning, negative rentesatser, banker, der opkøber deres egne aktier for at bevare skinnet af solvens, og snak om »helikopterpenge«, som om penge var problemet. Det handler ikke om penge, men om realøkonomiens sammenbrud. Selvmordsraten blandt tidligere beskæftigede specialarbejdere handler ikke om penge – det handler om, at de er blevet skubbet til side af en satanisk politik, der kun er interesseret i penge, ikke mennesker.

Og alligevel accepterer de fleste mennesker det, af frygt – frygt for, at FBI og NSA skal »fange dem«, hvis de taler offentligt, hvis de taler om det, der er en åbenlys kendsgerning. USA og Europa er i forfald, i færd med at dø, mens Kina og Rusland vokser og lægger vægt på deres befolkninger, og verdens befolkninger, og de rejser ud i rummet, mens Obama lukker NASA ned; de bygger jernbaner i hele verden, mens Obama lukker dem ned, og de udvider uddannelse, mens Obama legaliserer narkotika.

Den amerikanske kulturs død kan ikke udtrykkes bedre end gennem den kendsgerning, at Obamaregeringen fremlagde en »Ven af retten«-brief (Amicus curiae) i en sag, der blev anlagt af Colorados nabostater for at standse Colorados legalisering af marihuana, som gør det umuligt at begrænse den narkotika, der strømmer over grænsen. Den største heroinepidemi i amerikansk historie, der nu berører hver eneste kommune i landet, stammer direkte fra legaliseringen af narkohandlen – eftersom netværkerne for pot er de samme som dem, der spreder heroin og kokain. Narkohandler George Soros var henrykt, da Højesteret i dag dømte til fordel for Obamas narkohandel og afviste at lade sagen mod Colorados narkopolitik komme for retten.

Chefen for Indiens centralbank, Raghuram Rajan, advarede i dag om, at verden befinder sig i en »voksende farlig situation« pga. de vestlige bankers tiltag med at trykke penge, mens deres fysiske økonomier er ved at kollapse. »Det internationale samfund har et valg«, fremførte Rajan. »Vi kan

lade som om, alt står vel til med det globale, monetære ikke-system og håbe på, at der ikke er noget, der går helt galt. Eller også kan vi begynde at opbygge et system, der passer til det 21. århundredes integrerede verden.«

Wall Street og City of London, der meget vel ved, at deres finansimperium er ved at smuldre, er af den mening, at det eneste svar er krig for at bryde den »trussel« mod deres magt, der kommer fra Kina og BRIKS-nationerne. Befolkningerne i USA og Europa bliver således tvangsfodret med en daglig dosis hysteri om »russisk aggression« og »kinesisk aggression«, i et desperat forsøg på at forhindre befolkningen i at se, at det nye paradigme, baseret på videnskab, udvikling og menneskeligt fremskridt, der er centreret omkring Kina og Rusland, er en kendsgerning. Selv, når amerikanere hader deres præsident og væmmes ved det klovneshow, der kaldes præsidentvalget, så forstår de ikke, hvorfor 80 % af det russiske folk støtter Vladimir Putin, og at over 90 % af kineserne støtter Xi Jinping.

Det er der en grund til. Det er baseret på at give befolkningen en fornemmelse af en fremtid, i en mission, der indbefatter fremskridt for hele menneskeheden – en vision, der engang var kendt som Det amerikanske System. Det må genoplives i Vesten og erstatte det døde pengesystem og den døende kultur. Alle borgere har ikke alene en andel i denne mission; de har også et ansvar for at virkeliggøre den.

Foto: Den tidligere bilfabrik Packard i Detroit, Michigan. Da fabrikken blev bygget, var den verdens mest moderne bilfabrik.

Info: *Indbyggertallet i byen Detroit er faldet betydeligt fra slutningen af det 20. århundrede og frem til i dag. Mellem 2000 og 2010 faldt indbyggertallet med 25 procent. I 2010 havde byen et indbyggertal på 713.000, et fald på mere end 60 % fra byens top-indbyggertal på 1,8 mio. ved folketællingen i*

1950. Faldet skyldes, at Detroit's industri, primært bilindustri og maskinværktøjsindustri – realøkonomien – gradvist er blevet afmonteret, med den heraf følgende enorme arbejdsløshed. I 2013 blev byen erklæret konkurs, med en ubetalelig gæld på 1,8 mio. dollar.

Lyndon LaRouche har foreslået, at byens fabrikker ombygges – gennem Franklin Roosevelts politik med statslig kredit til investering i den produktive økonomi, i traditionen efter USA's første finansminister, Alexander Hamilton, også kaldet Det amerikanske System – til at deltage i produktion i forbindelse med LaRouche-bevægelsens foreslåede NAWAPA-projekt, samt i forbindelse med opbygning af et højhastigheds-jernbanenet i USA, og mens der endnu findes faglærte arbejdere, der kan være med til at videreføre deres knowhow til den unge, arbejdsløse generation, der aldrig fik chancen for at tilegne sig faglige, produktive færdigheder.

Se også: LPAC's digitale brochure: [The US joins the New Silk Road](#)

Se også: Brochure (dansk): [Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS](#)